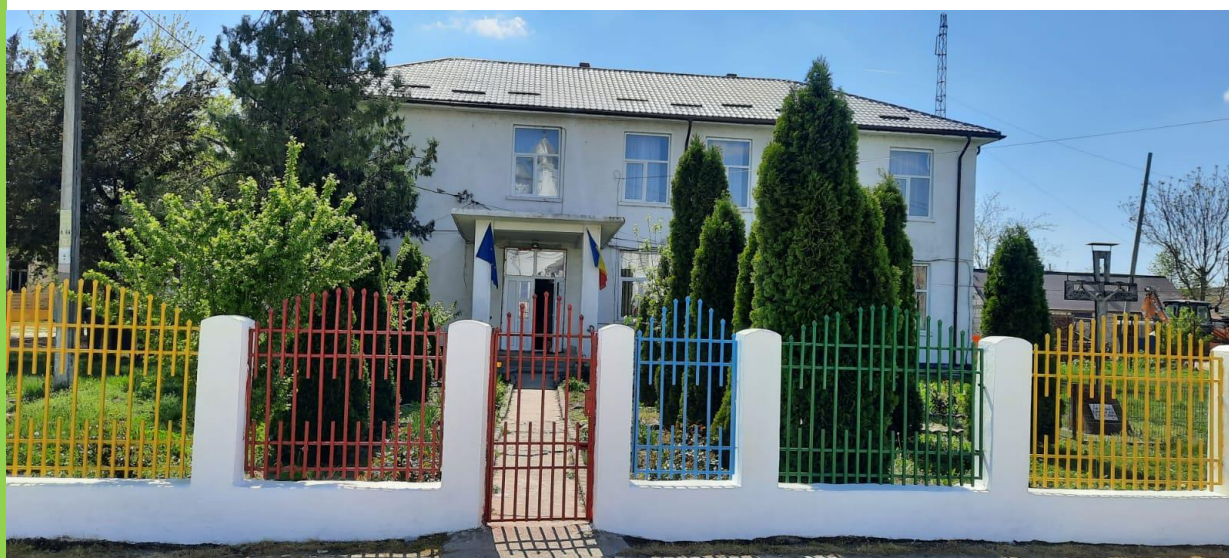

DIDACTIC

PROF. GEORGIANA LILI COJOACĂ
(COORDONATOR)

LUCRĂRILE SIMPOZIONULUI NAȚIONAL
REALITĂȚI CONTEMPORANE:
ELEVUL MODERN ȘI LECTURA DESUETĂ
(APRILIE 2022)

EDITURA MERITOCRAT CLUJ-NAPOCA
ISBN 978-630-6502-19-6

prof. Georgiana Lili Cojoacă
– coordonator -

LUCRĂRILE SIMPOZIONULUI NAȚIONAL
„REALITĂȚI CONTEMPORANE: ELEVUL MODERN ȘI LECTURA DESUETĂ”
(aprilie 2022)

EDITURA MERITOCRAT CLUJ-NAPOCA

TEXT © Lucrările Simpozionului Național „*Realități contemporane: Elevul modern și lectura desuetă*” (aprilie 2022)/prof. Georgiana Lili Cojoacă – coordonator

Toate drepturile rezervate autorilor

Consilier editorial: lect. dr. Tiberiu Irimia
Lector de carte: prof. Ionela Nicoleta Cojocaru
Tehnoredactare: prof. Georgiana Lili Cojoacă
Coperta I-IV: inf. Ion Raicu
Grafică generală: inf. Ion Raicu
Foto coperta I: Școala Gimnazială nr.1 Lunca, județul Teleorman

Editura Meritocrat Cluj-Napoca
Tel. 0760 607 889, 0741 494 338
e-mail: meritocratcj@gmail.com

© 2022 *Editura Meritocrat Cluj-Napoca*

Toate drepturile grafice asupra acestei ediții aparțin editurii Meritocrat, orice reproducere sau modificare, indiferent de formă și suport, neautorizată, urmând să suporte consecințele legii.

Responsabilitatea calității corecturii textelor din această carte aparține autorilor

LECTURA, PRIMUL PAS SPRE CULTURĂ

P.I.P. Elena Alexe
Școala Gimnazială Plopii-Slăvitești

Trăim într-o perioadă caracterizată printr-o dinamică deosebită în toate domeniile, în plină restructurare și sincronizare a învățământului românesc cu cel european. De câțiva ani încoace, se vorbește tot mai insistent despre o „criză a lecturii”, care atinge societatea și școala românească. Nu este, însă, o criză specific românească. Ea există pe plan internațional și este combătută, cu toate forțele, de mulți ani deja, în America de Nord, dar și în majoritatea țărilor Europei Occidentale. Încă din anii '80, de exemplu, în Franța există numeroase asociații, programe educative și culturale la nivel național, create în sprijinul promovării literaturii și dezvoltării plăcerii lecturii în rândul tinerilor.

O importantă amenințare împotriva lecturii vine însă din partea mijloacelor audio-vizuale, a computerului și a televiziunii, care și-a extins enorm influența, grație dezvoltării posturilor private, a transmițerii emisiunilor prin cablu și satelit, a multiplicării unor programe cu succes la marele public (sport, „talk-show”, -uri, concursuri etc.), în genere a aplicării unei politici abile de adaptare la gustul majorității telespectatorilor. E incontestabil că mai toată lumea consumă azi un timp cu mult mai mare decât în trecut în fața micilor ecrane, dar, după cum o arată indicii concordante, pare că elevii și adolescenții suportă impactul principal, cu alte cuvinte ei sunt în primul rând cei care se îndepărtează de lectură în favoarea audio-vizualului. Nu ignorăm radioul, televizorul sau internetul, dar spre deosebire de aceste surse informaționale și de culturalizare trebuie să spunem că nimic nu poate înlocui cartea. Instruirea și cultura nu se fac numai prin presă, prin radio și cinematograful sau internet, prin televiziune sau pe 22 cale orală. Astăzi, filmele, diapozitivele, emisiunile de radio și televiziune, programele educaționale pe internet sunt folosite cu succes în școli ca mijloace moderne de învățământ. Dar trebuie de reținut faptul că ele completează, lămuresc instructiv cunoștințele predate la curs și nu pot înlocui definitiv manualul — cartea ca obiect de studiu și lectură. Manualul sprijină direct pe elev în fixarea cunoștințelor expuse la lecții.

Cartea reprezintă mai întâi cel mai complet depozit al inteligenței omenești, înmagazinând în filele ei cunoștințe, sensibilitate, fapte pe care le păstrează intacte un timp nedefinit. O carte te trimite la alte cărți și toate împreună formează baza trainică a culturii noastre. Toate celelalte mijloace de răspândire a cunoștințelor rămân subordonate cărții și subordonate vor rămâne oricât de mult se vor înmulți și perfecționa procedeele lor tehnice. În afara cărții nu poate fi concepută azi o cultură sistematică a individului și implicit a societății. O carte o citești când vrei, cum vrei și de câte ori vrei. Acest prieten tăcut îți oferă ori de câte ori ai nevoie același răspuns fidel la fiecare întrebare și-l repetă cu nesfârșită răbdare până ce l-ai înțeles. Cartea este atât de înțelegătoare, încât atunci când n-ai înțeles-o nu se supără, nu jignește, te așteaptă să revii.

O regăsești oricând la fel de credincioasă și discretă. „Cartea reflectă ca o oglindă lungul șir de secole al vieții omenirii, istoria luptei sale pentru existență, pentru un viitor mai luminos, suferințele, bucuriile, înfrângerile și biruințele sale toate. Iubiți cartea, îngrijiți-o și citiți cât mai mult. Cartea ne este prieten credincios, de nădejde. „ (G. F. Morozov) Necesitatea îndrumării lecturii elevilor este indiscutabilă. Nu se pot contesta incapacitatea copilului și chiar a adolescentului de a se ghida fără greș în noianul de opere literare ce-i stau la îndemână și nevoia călăuzirii lui în anii de formare intelectuală. Important este în ce măsură se poate exercita îndrumarea și până unde trebuie să meargă ea. Dificultatea cea mai mare apare în momentul în

care trebuie să se treacă la trierea cărților în: recomandabile și nerecomandabile copiilor. Sunt cărți dăunătoare prin conținutul lor, dar și contraindicate din cauza inaccesibilității la o anumită vârstă.

Elevii au nevoie de sprijinul celor maturi nu numai în aceste cazuri, ci și atunci când, fără săși dea seama, citesc cărți care depășesc puterea lor de înțelegere sau când, furați de un anumit gen de literatură — romane polițiste, cărți de aventuri, neglijează lectura unor scrieri recomandate de programa școlară. Prin lectura elevilor la clasele primare se urmăresc finalitățile: consolidarea deprinderii de citire corectă, fluentă, conștientă și expresivă, formarea și dezvoltarea gustului pentru lectură, lărgirea ariei de informație a elevilor, creșterea interesului pentru cunoașterea realității, îmbogățirea și dezvoltarea sentimentelor într-o gamă complexă, cunoașterea și înțelegerea valorilor etice, cultivarea sentimentelor, convingerilor, comportamentelor morale, dezvoltarea gustului estetic, îmbogățirea și activizarea vocabularului, dezvoltarea capacității creative, formarea idealurilor etice și estetice, dezvoltarea capacității de a gândi, și de a se exprima în conexiuni interdisciplinare, lărgirea orizontului imaginativ, al capacității de imaginare a unor universuri posibile, ca o anticipare a lumii viitorului. 23 De aceea, grija deosebită în vederea îndrumării lecturii cade în sarcina învățătorului și a familiei. Părinții trebuie să cunoască lista lecturii suplimentare din programa școlară pentru clasa respectivă, urmărind după graficul și planificarea făcută de învățător a fi citite pe timpul unui semestru, texte literare recomandate zilnic de către părinți (și săptămânal de către învățător).

La clasele mici (clasa I și a II-a), controlul se face oral prin lecții-dezbateri, iar la clasele a III-a și a IV-a se face pe baza consemnărilor efectuate de elevi pe caietele de lectură. Învățătorul trebuie ca săptămânal să verifice aceste caiete și să le corecteze. Unii elevi nu citesc cărțile recomandate de învățător, ci se prezintă cu caietul pus la punct cu toate însemnările copiate de la „citorii pasionați”, ai clasei, pozând în fața educatorului că au citit cartea sau povestirea indicată spre studiu. În cazul acesta, învățătorul trebuie să aplice un test, evaluând printr-un chestionar mai complex dacă elevii au citit, au înțeles și pot analiza mai amănunțit aspecte din operele citite.

Alegerea cărților potrivite este numai primul pas. Al doilea pas și tot atât de important este deprinderea lecturii, obținerea eficienței ei maxime în urma citirii unei cărți. Importanța lecturii este evidentă și mereu actuală. E un instrument care dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni, făcându-se ecoul capacităților de gândire și limbaj. Există factori care determină lectura elevilor: particularitățile de vârstă și psihice, preferințele lor, climatul familial, care pot transforma lectura într-o necesitate, o delectare sau nu. Când gustul pentru lectură este format din primii ani de școală, acesta rămâne pentru toată viața, o obișnuință utilă. Gustul pentru lectură nu vine de la sine, ci se formează printr-o muncă a factorilor educaționali (familia și școala), o muncă caracterizată prin răbdare, perseverență, continuitate, voință. Este cunoscut faptul că de la vârsta preșcolară atât familia cât și grădinița depun eforturi pentru a influența universul copilăriei prin basme, povești și poezii. Această dificilă muncă e situată la nivelul superior, în primele clase ale școlii. Perioada de formare a gustului pentru citit coincide cu cea când se pun bazele acestuia, în clasele I-IV. Elevului mic trebuie să i se trezească curiozitatea spre lecturi, să i se cultive interesul spre cunoaștere. Lectura în afara clasei lărgeste orizontul cunoștințelor primite în clasă. Este foarte important ca învățătorul să știe care sunt formele de îndrumare a lecturii în afara clasei.

Bibliografie:

Ivănuș Dumitru, „Metodica predării limbii și literaturii române”, Editura Universității, Craiova, 1999

CĂRȚILE FORMEAZĂ NORME DE CONDUITĂ.

P.I.P. Mariana Alexe
Școala Gimnazială Plopii-Slăvitești

Invățătorul trebuie să țină o evidență a lecturii copiilor. „ *Lectura – spunea istoricul N. Iorga – joacă un rol important în viața copiilor, un rol mai mare decât în viața celor vârstnici. Cartea citită în copilărie rămâne prezentă în amintire aproape toată viața și influențează dezvoltarea ulterioară a copiilor. Din cărțile pe care le citesc, copiii își formează o anumită concepție asupra lumii, cărțile formează la ei anumite norme de conduită.* „ Lectura în afara clasei are ca scop să dezvolte gustul elevilor pentru citit, să le stimuleze interesul pentru carte, să le satisfacă dorința de a cunoaște viața, oamenii și faptelelor. Contribuie într-o măsură însemnată la îmbogățirea cunoștințelor elevilor, la formarea unui vocabular activ, bogat și colorat, la dezvoltarea dragostei de patrie, la educarea sentimentelor estetice. În clasa a III-a, în vederea popularizării școlarii harnici am conceput împreună cu elevii „ Calendarul cititorilor! „ .

Fiecare elev avea o pagină personală ce cuprindea datele de naștere, un desen reprezentativ lunii sau anotimpului în care s-a născut. Sub desen, apăreau înșiruite și înregistrate cronologic cărțile, basmele, poveștile sau poeziile citite. Nimic nu se trecea în calendar fără dovada vie a prezentării lecturii în fața clasei! La sfârșitul anului școlar au fost evidențiați și premiați cititorii din top.

Un rol deosebit în stimularea curiozității și interesului pentru lectură al elevilor îl poate avea înființarea bibliotecii clasei, care se îmbogățește prin cărțile aduse de elevi. Rolul de bibliotecar poate fi îndeplinit, pe rând, de elevii care au obținut rezultate foarte bune la învățătură. Am considerat că elevii pot să alcătuiască singuri fișele de autor. Pentru aceasta am întocmit în clasă împreună cu ei fișa pentru scriitorul Ion Creangă în care am trecut date biografice și aspecte din opera lui. Le-am cerut să întocmească fișe pentru scriitorii Mihai Eminescu, Emil Gârleanu și George Topîrceanu și să le pună în plicuri pe care să scrie numele autorului. Au căutat date despre acești autori, iar unii au xeroxat chiar portretul scriitorului și l-au lipit pe plic. Cei care nu au avut suficiente date au colaborat cu colegii astfel că au reușit să-și facă fișa. Notațiile le-au făcut după următorul plan pe care l-am dat: denumirea lecturii (poeziei, basmului, povestirii), autorul, conținutul (pe scurt), personaje, expresii deosebite, citate.

Cunoștințele elevilor din clasa a IV-a, puterea lor de înțelegere mi-au permis alt fel de precizări și exigențe, cum ar fi atenționarea privind înțelegerea ideilor dintr-un text, care implică:

- Concentrarea atenției pentru a citi corect și a sesiza exact sensul enunțurilor;
- Întărirea voinței, pentru a nu ceda oboselii;
- Interes deosebit pentru descoperirea unor lucruri necunoscute anterior.

Toate acestea reprezintă condiții obligatorii pentru ca înțelegerea unui text să fie deplină, dar nu sunt singurele. Totodată, pentru înțelegerea textului este nevoie ca cititorul să aibă o serie de cunoștințe anterioare, să și le amintească imediat și să le raporteze la ceea ce citește. Un cititor interesat să pătrundă sensul fiecărui cuvânt, al fiecărei fraze, nu trece mai departe când dă peste pasaje pe care nu le-a înțeles. El caută în dicționare, enciclopedii, sau consultă pe alții în legătură cu sensul cuvintelor necunoscute, și numai după ce le-a înțeles, merge mai departe. În timpul lecturii cititorul gândește fără întrerupere, își amintește ceea ce a învățat până atunci, compară vechile cunoștințe cu cele asimilate acum, descoperă ceea ce este comun și ceea ce este propriu numai textului nou, sintetizează ceea ce citește, judecă valoarea lucrării parcurse, calitățile ei, apreciază în ce măsură i-a plăcut, l-a emoționat sau nu i-a plăcut, l-a indispus, plictisit, revoltat.

Este foarte important ca elevul să conștientizeze faptul că în lectură nu viteza contează, ci înțelegerea justă și deplină a textului, memorarea fidelă a elementelor esențiale, capacitatea de reproducere a lor ori de câte ori este nevoie. Când cititorul caută să pătrundă înțelesul fiecărui cuvânt, al fiecărei fraze, să descopere profunzimea ideilor și frumusețea stilului, el face o lectură activă. Cel care „aleargă” cu ochii pentru a parcurge cât mai multe Este foarte important ca elevul să conștientizeze faptul că în lectură nu viteza contează, ci înțelegerea justă și deplină a textului, memorarea fidelă a elementelor esențiale, capacitatea de reproducere a lor ori de câte ori este nevoie.

Când cititorul caută să pătrundă înțelesul fiecărui cuvânt, al fiecărei fraze, să descopere profunzimea ideilor și frumusețea stilului, el face o lectură activă. Cel care „aleargă” cu ochii pentru a parcurge cât mai multe texte, fără să pătrundă sensul și valoarea lor, întreține o lectură superficială. Scriitorul francez Jules Payot combate cu înverșunare acest fel de l

Bibliografie:

Alexandru Gheorghe, Lecturi literare pentru ciclul primar

LECTURA ȘI ELEVII EPOCHII DIGITALE

Prof. Liliana Florica Bozeanu
Liceul Tehnologic, „ Sf. Haralambie”
Turnu Măgurele

Motto:

„ Școala cu adevărat școală este aceea care mă ajută să fiu eu. „

(Octav Dângăneanu)

Actul lecturii începe prin a fi o acomodare la alteritatea textului, a cărui ființă interioară ni se dezvăluie printr-un proces treptat de apropiere și se încheie printr-o asimilare benefică de substanță. “Trebuie să fac opera să retrăiască pentru a o putea iubi, trebuie s-o fac să vorbească pentru a-i putea răspunde „ , spunea J. Starobinski.

Cercetătorii propun un model al lecturii, ce conține: percepția cuvintelor, comprehensiunea (“abilitatea de a citi rândurile, de a citi printre rânduri și de a citi dincolo de rânduri „), reacția față de ideile autorului și evaluarea lor, asimilarea (modul de a utiliza textul).

Comprehensiunea reprezintă momentul esențial al lecturii, conținând acea “negociere a sensului „ care se produce treptat, pe măsură ce se înaintează în lectură. Să ne imaginăm procesul lecturii ca pe o călătorie într-un ținut imaginar, drumul este lung, complex, cu neașteptate modificări de traiectorie și cu etape ce decurg necesar una din alta. Pe măsură ce lectorul-călător străbate acest drum, observă cum se clădește o lume specifică, sui-generis și încearcă să-și adapteze codurile și cunoștințele structurilor ei. Această lume nu i se înfățișează dintr-odată, în totalitatea sa și, pentru a o înțelege, el integrează semnificațiile parțiale (ale cuvintelor, propozițiilor, frazelor) în ipoteze globale pe care le verifică pe traseu. Nepotrivirile îl obligă la reevaluări, iar concordanțele îi confirmă traseul ales. Se creează astfel o “lume posibilă „ având propriul text. Secvența inițială constituie punctul de pornire hotărâtor atât pentru autor cât și pentru cititor.

Cum îi pregătește lectura școlară pentru viață pe copiii de azi? Întrebarea cred că merită o dezbatere profundă. Ceea ce voi încerca aici este doar să punctez câteva dintre posibilele direcții de discuție.

Care este rolul lecturii și al studiului în școală? Programele actuale pun accent, pe dezvoltarea strategiilor de lectură și pe cunoașterea trăsăturilor unor tipuri de texte, urmărind formarea unui cititor care să înțeleagă ceea ce citește. Perspectiva comunicativă presupune înțelegerea lecturii ca proces de comunicare, în care cititorul activează cunoștințele și experiențele ce-l ajută să construiască o interpretare a textelor pe care le citește.

Dincolo de existența oficială sau *de facto* a unei liste de autori canonici sau de recomandările privind tipurile de texte ce pot fi studiate în școală, programele menționează clar finalitățile lecturii. În esență, acestea propun formarea unui cititor care, prin lectură, să înțeleagă mai bine lumea în care trăiește și pe sine însuși. De aceea, selecția textelor nu este totul. Cred că modul în care profesorul abordează acele texte este esențială. Doar profesorul care face eforturi, care e la curent cu aparițiile recente și care dovedește creativitate și viziune didactică poate să le dezvolte elevilor gustul pentru lectură, competențele de lectură și să-i facă să devină cititori pe tot parcursul vieții.

Ce se cere la examene? Sigur, nu e suficient să vedem ce zic programele. Profesorii și părinții sunt întotdeauna preocupați de urgența obstacolului imediat: examenul. Profesorii: meditații! Părinții: note mari! Elevii? Toată lumea se agită pentru ca elevii să treacă examenul cu bine și, eventual, și cu o notă cât mai mare. Această presiune duce la ceea ce se numește „învățarea pentru examen“, și nu la „învățarea pentru viață“. Am cunoscut copii care au luat 10 la examen, fără să fi citit vreo carte! Avem o problemă: ce evaluează aceste examene?

Există o discrepanță între programe și cerințele pentru examen. Testarea are în vedere mai degrabă învățarea și reproducerea unor cunoștințe, și nu dovada că elevii pot înțelege și interpreta un text la prima vedere, că gândesc critic sau că pot argumenta o idee. E adevărat, competențele sunt mai dificil de evaluat decât cunoștințele. Totuși, experiența testelor PISA demonstrează că este posibil, aceste teste au introdus și textele digitale în probele de concurs. Dar discrepanța menționată complică, în mod evident și inutil, viața profesorilor și a elevilor. Profesorii sunt prinși între două reperi între care cu greu pot construi punți viabile: programa școlară și cerințele pentru testare. Elevii, sub influența părinților, învață pentru examen, fără să înțeleagă rolul pe care lectura îl poate avea, pe termen lung, în viața lor și pentru dezvoltarea lor personală.

Ce pot face profesorii? Așa cum spuneam, profesorii trebuie să găsească punți între cele două reperi care le orientează demersurile didactice: programele și cerințele pentru examen. Numai că, pentru ca acestea să devină viabile, termenul-cheie al ecuației didactice care intră în joc este *elevul*. Și nu orice fel de elev, ci acela care aparține, așa cum arată cercetările moderne, unei noi paradigme de gândire și comportament. Elevul *homo sapiens* sau elevul *digital native*.

Acest elev nu mai este cum era și, cu el, nu mai merge cum mergea. El se raportează diferit la o realitate pe care sistemul actual de învățământ o ignoră. *Sistemului* îi scapă faptul că el s-a schimbat și că abordează învățarea folosind strategii/ instrumente/ înțelegeri/ comportamente noi, neobișnuite și/sau inacceptabile pentru sistem. Vrem sau nu, ne place sau nu, elevul este altfel acum: rezolvă mai multe sarcini în același timp; are o foarte bună viteză de reacție; îl plictisește ternul și „morală“; își urmărește interesele de dezvoltare nonliniar și informal; face sacrificii pentru a avea „posibilități tehnice“; se bagă în seamă și pune sistemul între paranteze; imaginile au un impact mai mare asupra lor decât textul scris; îi place să-și folosească imaginația; este conectat, este „în rețea“, cu alții asemenea lui; colaborează, este activ și învață prin joc cu alții asemenea lui; caută răsplată și satisfacție imediată; percepția este că școala/proful sunt prăfuiți, un rău necesar, util social, dar fără efect în plan personal.

Așa stând lucrurile, pentru profesori este important să încerce să-și cunoască elevii, să afle ce îi interesează, de ce le place sau nu să citească, care sunt experiențele de învățare nonformală pe care aceștia le au. Orice profesor poate, dacă vrea, să găsească modalități de a-i implica pe elevi în lectura exploratorie și interpretativă, prin diversificarea perspectivelor de abordare și prin valorificarea strategiilor și a noilor tehnologii pe care elevii le mănuiesc cu ușurință.

Este bine ca oferta de texte propuse spre studiu să fie echilibrată, în așa fel încât elevii să citească și texte recente sau actuale (din literatura română și universală), care sunt de interes pentru ei, dar și texte *canonice* (care au un potențial formativ – la nivel personal, identitar, cultural – ce poate fi valorificat). Indiferent însă de tipul textului propus pentru lectură, modul în care profesorul reușește să deschidă interesul elevilor pentru text este fundamental.

Care este atitudinea elevilor față de lectură? De ce citesc sau de ce nu citesc copiii? Cred că răspunsul privitor la atitudinea elevilor față de lectură este în mare măsură determinat de ceea ce se întâmplă în clasă, de modul în care profesorul reușește să pună lectura în scenă. Sigur, și părinții au un rol, dar cred că, statistic, acest rol e din ce în ce mai mic și din ce în ce mai mult lăsat pe seama școlii. Pentru a afla de ce citesc sau nu elevii lor, profesorii pot pregăti chestionare; e

important să le poată interpreta, în așa fel încât să găsească și căi de a veni în întâmpinarea nevoilor pe care le au elevii lor în privința lecturii.

Multe cercetări privind lectura spun că, de fapt, copiii și tinerii de azi citesc la fel de mult, poate chiar mai mult decât cei din generațiile anterioare, dar citesc altfel, și „texte”, mai diverse (între care și mesaje de pe rețele de socializare). De aceea, e bine ca profesorul să știe ce interese de lectură au elevii, ce medii folosesc pentru a citi, spre a putea face legături între ceea ce citesc pentru școală și ceea ce citesc și cum citesc în timpul liber.

Cred că lectura rămâne, încă, una dintre căile importante de formare și dezvoltare personală. Iar rolul profesorului este acela de a o menține vie, ba chiar de a o face atractivă. Lectura este, încă, o modalitate esențială prin care chiar și copiii de azi pot înțelege lumea și se pot înțelege mai bine pe ei înșiși. Profesorii nu pot ignora acest rol fundamental al lecturii. Cred că mulți dintre ei pot selecta texte relevante pentru elevii lor și pot propune abordări care să provoace inteligența, imaginația, sensibilitatea și creativitatea elevilor. Depinde doar de profesor cum reușește să facă acest lucru. Dacă profesorul nu încearcă, elevul îl va ignora.

Menirea școlii de azi s-a schimbat mult, astăzi internetul oferă tinerilor informații detaliate despre orice, nu-i nevoie să le-o stocăm noi în memorie.

Un profesor care se respectă și care nu-și face datoria precum un funcționar conștiincios și care dorește să fie așteptat cu plăcere și curiozitate la clasă, iese din șabloane, din tipare, din limitele programei și deschide lecția spre viață, ceea ce îl face pe elev să vadă că nu s-a dus degeaba la școală și că aceasta îi oferă ce n-o face internetul. Profesorul umanizează informația, internetul doar o livrează.

Bibliografie:

Cucoș, C. Timp și temporalitate în educației. Pentru un management al timpului școlar. Iași, Ed. Polirom, 2002

Cucoș, C. Teoria și metodologia evaluării. Iași, Ed. Polirom, 2008

PROVOCAREA ELEVULUI MODERN, SPORIREA INTERESULUI PENTRU LECTURĂ

P.I.P.P. Ștefania Caunii
Grădinița Nr. 7 Turnu Măgurele

În desfășurarea activității la catedră, m-am confruntat în lucrul cu ultimele generații de elevi cu un interes scăzut pentru lectură. Acest aspect are numeroase efecte negative atât pentru derularea procesului instructiv - educativ, cât și pentru dezvoltarea unei personalități armonioase a elevilor, capabilă să răspundă pozitiv cerințelor sociale. Menționez existența unui bagaj informațional scăzut, deținerea unui vocabular sărac, ceea ce determină imposibilitatea elevilor de a se exprima coerent, logic, persuasiv, chiar comprehensiv.

Fără a minimaliza și, chiar, fără a exclude dintre sursele de lectură calculatorul, mi-am propus o mai bună apropiere a elevului de carte. Scopul este acela de a-l transforma pe elev într-un adevărat consumator de lectură, conștient de valoarea și importanța cărții, de rolul pe care îl ocupă aceasta în relaționarea cu lumea din jur. Consider că motivarea elevilor pentru lectură depinde, în primul rând, de efortul pe care îl face fiecare profesor în parte, clarificându-și el însuși anumite aspecte privind punerea în scenă a lecturii în școală.

Astfel, pentru a combate acest fenomen și pentru a stimula interesul elevilor pentru lectură, pentru a evidenția aportul benefic al cititului pentru dezvoltarea personalității umane prin fixarea unor avantaje spirituale și sociale, am demarat desfășurarea, în cadrul instituției noastre, o varietate de activități în care elevii își exprimă opinia legată de acest subiect.

Exemplu de activitate: - s-a propus elevilor de clasa a IV-a să realizeze următoarea sarcină didactică în legătură cu problema lecturii și importanța sa:

„ Te numești Sara / Sorin Ionescu și locuiești în Teleorman Adresează prietenei tale/ prietenului tău Cristina/ Cristian, care locuiește în alt oraș și pe care ai cunoscut-o / l-ai cunoscut în vacanță în vara trecută, o scrisoare de 10-15 rânduri în care să-i comunici preferințele tale de lectură: ce fel de cărți îți plac și ce te interesează în primul rând într-o carte citită. Data scrisorii este 30 martie 2022 „

De asemenea, cu ocazia activităților derulate în cadrul Zilelor Diversității 2022, am inițiat proiectul educațional „ *Lectura-calea de dezvoltare a personalitatii!* „ , propunând elevilor spre reflecție o prezentare power-point intitulată „ Zeci de motive ca să nu citești și să fii om modern „ , care într-un ton ironic și satiric evidențiază principalele preocupări ale elevului actual: facebookul, messengerul, jocurile pe calculator, clubbingul. Feedback-ul acestei acțiuni didactice s-a realizat prin realizarea unor sloganuri, pliante, postere având ca scop creșterea interesului pentru lectură, dar și a unor eseuri pe tema „ Lectura – cale de cunoaștere, de dezvoltare a personalității. „

O altă modalitate de a canaliza în mod constructiv preocupările elevilor spre actul literar o reprezintă cercul literar „ *Cartea – lumea noastră imaginată* „ .

Cercul de lectură s-a dorit a fi o formă de activitate extracurriculară, creată cu scopul de a permite elevilor să se întâlnească firesc și bucuros cu cartea și cu alți cititori. Cadrul în care s-a derulat s-a voit a fi lipsit de constrângeri, astfel încât fiecare actant – cititor să-și poată manifesta preferințele de lectură și să poată avea propriile chei de interpretare. Astfel, s-a format o comunitate în care participanții și-au putut împărtăși reacțiile subiective și gândurile, să le confrunte cu ale celorlalți și, în felul acesta să le clarifice.

Abordarea textelor literare propuse în cadrul cercului a pornit de la întocmirea de către lectori a unui jurnal de lectură, harta lecturii care a oferit posibilitatea de a regăsi subiectul povestii citite, firul acțiunii, personajele, ulterior reflecții care pot constitui un prim pas spre emiterea unor judecăți de valoare. Aspectele urmărite în cadrul jurnalului de lectură sunt următoarele: Ce am reținut din textul citit? , Ce sentimente mi-a provocat lectura? , Ce amintiri din experiența proprie mi-a trezit lectura textului? , Ce mi s-a părut deosebit în textul respectiv? , Ce nu mi-a plăcut în textul citit? , Extragerea unui fragment preferat și motivarea alegerii, Cu ce alte texte pot să compar textul citit? , În ce măsură așteptările mele la începutul lecturii au fost satisfacute de conținutul textului? , Ce modificări pot aduce în textul citit pentru a corespunde așteptărilor mele? , transpunerea în imagine a conținutului, a unui pasaj, a unui personaj etc.

Atractivitatea demersurilor derulate sub semnul cercului literar rezidă din varietatea activităților propuse: jocul de rol, jocul ideilor principale pentru sintetizarea conținutului, jocuri de povestire prin desen, jocuri de creație, jocuri de competiție prin mermorare și recitare ale unor versuri sau replici.

În concluzie, putem spune că lectura poate fi percepută și ca o plăcere, ea poate fi o activitate valorificată, utilă pentru a trăi mai frumos, pentru a descoperi și reflecta mai profund asupra lumii. O carte te poate îmbogăți spiritual, îți poate marca felul de a fi.

Astfel, Paul Cornea afirmă în lucrarea sa *Introducere în teoria lecturii* „ ... că nici computerul, nici televizorul nu vor duce la dispariția cărții, că lectura va continua să joace un rol cardinal în viața oamenilor, că accelerarea progresului tehnic va fi mereu însoțită de remedierea compensatoare a unui spațiu liber pentru închipuire, visare și căutare de sens... Cred, vreau să cred că vom continua să citim chiar dacă nu vor mai fi cărți. O vom face, la nevoie, pe ecrane portabile sau fixe, de buzunar ori de mari dimensiuni, dar vom continua s-o facem câtă vreme vom persevera să gândim și să producem bunuri simbolice. „

Bibliografie:

Ciupercă Livia, „ Proiectarea didactică „ , Editura Spiru Haret, Iași, 2005
Cornea Paul, *Introducere în teoria lecturii*, Ed. Minerva, București, 1988

IMPORTANȚA LECTURII

P.I.P.P. Iuliana Maria Catana
Școala Gimnazială Lița

Pentru a determina intrarea autonomă a elevilor într-un proces continuu de lectură este necesară multiplicarea și diversificarea actelor de lectură ca și a motivațiilor pentru toate tipurile de texte. Cititorii de vârstă școlară medie, cu o atitudine socială în formare, caută, în bibliotecă lumea adiacentă lumii lor interioare, a visului și a devenirii, preferând să citească cărți de aventură, despre viața oamenilor, istorice, științifico-fantastice, polițiste. De cele mai multe ori însă fondul de carte din cadrul bibliotecelor școlare, este redus, și nu vine în întâmpinarea intereselor și nevoilor cititorilor.

Procentul de reînnoire sau de actualizare a fondului de carte, mai ales în mediul rural, este ne semnificativ. Pentru ca biblioteca să devină utilă, aceasta ar trebui să regândească dinamica mijloacelor sale de comunicare cu cititorii: oferte de carte, acțiuni culturale în cadrul ei, promovarea bibliotecii pe sursele de socializare, existența unei pagini sau a unui site al acesteia, etc. Mulți elevi cred că la biblioteca instituției noastre, de exemplu, sunt numai cărți din programa obligatorie de lectură, ceea ce este departe de adevăr.

Formarea unei atitudini pozitive față de lectură reprezintă unul dintre obiectivele cele mai importante ale profesorilor de limba și literatura română, de limbi străine dar și una din sarcinile profesorilor dirigenți.

În activitatea sa profesorul urmărește formarea mai multor tipuri de motivații pentru lectură:

- intelectuale: prin care elevul descoperă structurile vieții, construcția cunoașterii, descoperirea interacțiunilor;

- afective: plăcerea de a descoperi și de a organiza, curajul, inițiativa;

- socio-afective: toleranța, spiritul pacifist.

În vederea trezirii interesului elevilor pentru lectură se impun diferite activități și metode:

- Alegerea textelor în concordanță cu orizontul de așteptare al elevilor;

- Entuziasmul profesorului când citește;

Transpunerea textelor literare în alt limbaj:

- mimă,

- joc de rol,

- pantomimă,

- dramatizare;

- utilizarea metodelor interactive;

- însoțirea activităților de citire cu cele de scriere;

- parteneriate și activități comune cu biblioteca;

- întâlnirea cu scriitori și critici literari;

- dramatizarea unor texte cunoscute;

- organizarea unor cercuri de lectură, cenacluri literare, șezători și concursuri, etc.

În cadrul orelor de dirigenție am încercat să aflăm care este atitudinea elevilor față de lectură pentru ca mai apoi să pot alcătui o serie de activități menite să îi atragă spre lectură. În urma analizei chestionarelor am observat că există la unii copii o atitudine relativ pozitivă față de lectură, în cea mai mare parte câștigată social. Elevii știu că este rușinos să recunoști că nu știi să citești dar nu și că nu citești. Știu să afirme că lectura este importantă și să argumenteze de ce este

importantă. Am observat că abandonul lecturii se petrece nu atât dintr-o atitudine negativă față de lectură, cât dintr-o puternică indiferență afectivă: multora lectura nu le spune nimic, nu reușește să le capteze interesul și nu le oferă plăcere, ei nu cred că le poate folosi la ceva, în afara domeniului școlar. Percepția despre textele literare predate în școală este aproape unanim negativă. Din acest motiv, cei care practică numai lectura școlară nu cunosc decât rareori plăcerea lecturii. Foarte 16 puțini știu că poate exista o lectură care să le ofere plăcere. Elevii citesc de obicei textele care au legătură cu interesele concrete și imediate ale lor, cu condiția să nu fie prea lungi și prea grele.

Cărțile în general, nu le trezesc curiozitatea, ei nu vorbesc despre ele cu părinții sau cu prietenii, nu le schimbă între ei. Copiii sunt foarte influențați de mass media iar viața lor este dominată de triada: televizor-muzică-calculator, nu direct, ci prin intermediul propriului grup. Lipsa promovării cărților în această zonă culturală are o influență nefastă asupra elevilor. De aceea influența copiilor asupra copiilor mi apare ca cea mai stabilă și eficientă metodă de promovare a lecturii. Ținând cont de posibilitatea redusă a copiilor de a se întâlni cu cartea, familiarizarea cu aceasta pare o necesitate.

Una din activitățile menite să stimuleze interesul și contactul cu cartea, desfășurată de mine în acest an școlar a fost: „Biblioteca prin voi și pentru voi”, înscrisa în activitate a fost benevolă, astfel încât nu au participat toate clasele. Unele clase nu au dorit participarea la activitate, motivația fiind, în general, aceea că implicarea ar însemna o sarcină în plus, din acest motiv refuzurile au fost mai numeroase la clasele în care elevii se considerau/resimțeau supraincărcați: e.g. clasa a III-a și clasa a IV-a. Scopul acestei acțiuni a fost acela de a-i învăța pe elevi să facă loc lecturii în viața lor, să se gândească la ea ca la o activitate posibilă, nelegată neapărat de un regim de impunere și obligații școlare. În urma acestor acțiuni, participanții ar trebui să se gândească la lectură ca la o activitate posibilă și, dacă se poate, plăcută.

Obiectivele activității: • *Promovarea lecturii de plăcere*; • „*Socializarea*”, *lecturii prin popularizarea propriilor experiențe de lectură*; • *Implicarea, motivarea, stimularea cititorilor*. *Etapetele activității: 1. Promovarea activității* „*Biblioteca prin voi și pentru voi*”, *printr-un concurs de postere. Posterul câștigător a fost afișat pe holul școlii unde s-a desfășurat și a doua etapă a activității. 2. Prezentarea cărților*. Elevii au fost invitați să aducă cărți pe care le-au citit și doresc să le recomande colegilor. Ei au realizat o prezentare a cărții citite, însoțite de un slogan motivant și de câteva impresii de lectură. În urma acestor prezentări colegii au putut alege să împrumute o carte timp de o lună. Nu a fost nevoie de permis pentru a împrumuta o carte, dar împrumutul a fost înregistrat într-un caiet dedicat activității. S-au strâns 28 de cărți dar au fost împrumutate doar 22. În calitate de profesor de limba engleză am dorit să stimulez plăcerea de a citi în limba engleză. În cazul cărților în limba engleză cel mai mare avantaj al lecturii este dezvoltarea pasivă a vocabularului, pentru că sensul multor cuvinte vor fi deduse din context ca și obiceiul de a gândi în engleză, un factor cheie în dobândirea fluentei în exprimare. Un alt avantaj este observarea în practică a structurilor gramaticale folosite corect și expresiilor ce sunt utilizate în mod uzual în această limbă. Pentru a trezi plăcerea lecturii în afara activității școlare am propus elevilor de clasa a IV-a o serie de cărți citite cu voce tare pe youtube. În selecția cărților am avut în vedere următoarele 17 criterii: vârsta elevilor, interesele lor, durata videoclipului, accesibilitatea sau gradul de dificultate a textului, imagini, etc. Videoclipurile alese erau scurte, între 4 și 10 min deoarece am considerat că este mai important ca elevii să citească, cât de puțin, în loc să nu citească deloc.

Bibliografie:

Octavia Costea, Didactica lecturii, o abordare funcțională, Ed. Institutul European, 2006

REALITATI CONTEMPORANE, ELEVUL MODERN SI LECTURA DESUETA

P.I.P. Adina Călușaru
Gradinita cu P.P. nr. 7
Turnu Măgurele

„ A învăța să înveți, acesta este obiectivul general al educației moderne. „

Nimeni nu se naște învățat, nici măcar un profesor. Însă ingredientul cel mai important în a fi profesor este cunoașterea de sine, de a-ți ști limitele, de a-ți cunoaște posibilitatea de a fi pus în situații limită, cum ar fi cele de a te modela după fiecare elev în parte. De asemenea, un alt element important în drumul spre a cunoaște mai bine fiecare elev în parte este valorificarea fiecărui tip de inteligență, a fiecărui talent. În opinia mea, încrederea elevilor trebuie câștigată treptat, la fel cum trebuie câștigat și respectul din partea elevilor.

Ca profesor nu stârnești teamă, ci impui stimă, nu constrângi, ci convingi, trebuie să eviți favoritismul, trebuie să simți fiecare elev și fiecare elev să te simtă pe tine, să se creeze acea chimie între cei doi, care denotă o stare benefică pentru ambele categorii, ceea ce nu este deloc greu pentru mine. Din punctul meu de vedere, una dintre cele mai importante abilități ale unui profesor este aceea de a relaționa cu elevii, de a lega o prietenie bazată pe respect reciproc. Profesor e echivalentul cuvântului mamă, prietenă, și de ce nu..soră mai mare. A fi profesor înseamnă să fii într-o evoluție continuă, să lărgești orizontul cunoașterii și să completezi informații pe care le ai și tu la rândul tău, de la alți profesori. Chiar dacă universul educației a fost invadat de lipsa de echilibru, sistemul de învățământ nu trebuie să devină unul în care elevul trebuie să fie tocilar și nu deștept. Lipsiți de responsabilitate, de măsură, de simțul realității, le cerem copiilor să citească, să comenteze poezii despre moarte, regrete și bătrânețe, iubiri pierdute sau imaginare, trădări, drame existențiale ale unor adulți care par rupți din altă lume, despre copilării ideale petrecute prin fân, cireși, despre domnitorii și familiile lor, despre haiduci, totul într-o limbă română veche care sună pe alocuri atât de străin. „

„ Câtă vreme nu observi sticliri în ochii lor, interesul viu pentru text, închegarea dialogului spontan, entuziasmul, probabil că ai ales greșit textul și s-a pierdut startul în învățare. Literatura nu poate fi predată fără emoție și fără implicare, fără regăsire în text, adică fără ca elevul să descopere în poveste realitățile sale imediate, probleme cu care se confruntă, persoane care îi seamănă sau îl inspiră. „

În acest tip de reforma emotia și implicarea viguroasă a profesorului sunt esențiale deoarece reprezintă condiția trezirii la copii prin mimetism reflex a acelor emoții care ar semnala apariția interesului pentru lectură iar acesta este condiționat la rândul lui de crearea unei atmosfere de carnaval și racordul la prezent și interesele imediate ale copiilor:

„ Generația „ Facebook „ trebuie cucerită, stârnită, atrasă prin poveste, imagine, joc. Viziunea să fie multiplă, abordările ample, discuțiile și interpretările permise, întocmai cum este lumea lor de după încheierea programului, copiii să fie liberi să se exprime. „

„ Mai bine îi lași să transpună în muzică sau desen poveștile lor preferate, să joace teatru pe scena clasei sau să vorbească liber despre „ Jurnalul unui puști „ decât să citești fără rost texte pe care elevii nu le înțeleg și nu le iubesc. „

„ De multe ori, copiii de 11-15 ani nu sunt mânați de alte motivații exterioare actului educațional; trebuie să le placă, să participe cu mintea și sufletul la activitate, să fie cucerți,

acaparati prin mijloace cât mai diverse: aspectul unei cărți, ilustrații, cântece, filme, subiecte actuale sau care îi preocupă, jocuri. ,,

„ Lipsiți de responsabilitate, de măsură, de simțul realității, le cerem copiilor să citească, să comenteze poezii despre moarte, regrete și bătrânețe, iubiri pierdute sau imaginare, trădări, drame existențiale ale unor adulți care par ruși din altă lume, despre copilării ideale petrecute prin fân, cireși, despre domnitorii și familiile lor, despre haiduci, totul într-o limbă română veche care sună pe alocuri atât de străin. ,,

„ De aceea, în primii ani de contact ai copilului cu literatura, trebuie să-i cucerim, dacă îi vrem cititori pentru toată viața. Lectura să fie o bucurie vie, o sursă a binelui, a amuzamentului, o activitate plăcută, nu un veșnic chin de asimilare a unor idei străine. Nu ne maturizăm, nu creștem mari cu forța citind din Eminescu și Sadoveanu. ,,

Prestidigitatia este in acest caz una completa. Profesorul alege de fapt in locul copiilor, ,, cumpara ,, atenta lor prin cadouri exact cum cumpara politicianii voturile cetatenilor si se transforma intr-un manipulator abil care le induce reactii previzibile:

„ Aduci la clasă o carte frumoasă, o ediție cu ilustrații atrăgătoare, coperti cartonate și citești din ea fără să ascunzi că îți place și ție - zâmbești pe alocuri, faci pauze semnificative. Trebuie să-ți placă, ei simt totul. Apoi verifici înțelegerea textului, prin întrebări simple, inițiezi o discuție despre text, ceri puncte de vedere, lași opiniile să se dueleze, argumentele să lovească și anticipările evoluției textului să stârneasă imaginațiile.

„ Imediat ce le-am dat cărțile au început sporovăiala, chicotelile, întrebările în dezordine. Prea mult entuziasm ca să aștepte să vorbească pe rând. Și le scoteau din țiple unii altora, se uitau la imagini, le răsfoiau, se minunau de ilustrații, cercetau cartea vecinului, prețul. ,,

„ Nu le-a luat mai mult de câteva secunde să-și dea seama că pentru fiecare am ales o carte potrivită(s.n.). Băieții au ridicat și cărțile și vocile, să vadă toți cât de bine li se potrivește povestea, „ Marele uriaș prietenos ,, sau ,, Cum să faci să nu citești ,, . Se lăudau cu cadourile lor, care îi făceau mândri pentru că spuneau ceva despre ei. La următoarea oră, profesoara de matematică i-a găsit cu nasul între pagini. ,,

„ Trebuie să fac ceva, să îi trezesc din apatie, să fac să palpitate în ei bucuria, curiozitatea. În timpuri desperate, e nevoie de măsuri desperate, așa că mă rotesc brusc pe călcăie cu fața către clasă și ignorând tabla „ Îl cunoașteți pe SpongeBob? ,, . Dintr-o dată, fețele copiilor sunt luminate de zâmbete. Toți răspund în cor ,, Daaa! ,, . În următoarele 30 minute am aflat mai multe despre SpongeBob decât mi-aș fi închipuit că pot ști. Copiii au găsit adjective care îi descriu îmbrăcămintea, dinții, ocupațiile, mediul, au vorbit despre prietenii lui SpongeBob, mai ales Patrick. Apoi l-au pus pe SpongeBob în nominativ, acuzativ, vocativ, l-au făcut atribut și nume predicativ. ,,

„ Faceți cunoștință cu Lectorandul, mascota clasei a VI-a și prietenul nostru. Ne ajută să comunicăm mai ușor. Regula e simplă: ca să poți interveni în discuție, dezbateri, trebuie să îl ai pe pufos pe banca ta, vorbești numai cu el alături (s.n.) ,, .

Aceasta ,, reforma ,, primitiva care afirma ca pune in centrul ei elevul socheaza prin cruzimea, lipsa de sensibilitate si accentele fundamentaliste fiind un fel de islamism intors pe dos in care nu se mai demoleaza cu barosul cetatea antica a Palmyrei, ci clasicii literaturii romane.

„ Ne-am obișnuit ca din ghiozdanul fiecărui copil, din cărți, din biblioteci, de oriunde să răzbată mirosul parfumat de tămâie al amintirii poetului Eminescu. ,,

„ Ce caută fragmentele din Amintiri din copilărie de Creangă? Credeți că sunt potrivite pentru copiii de astăzi? Le citesc cu mare dificultate, nu înțeleg mai nimic din limbajul și expresiile pe care unii dintre noi le savurează. Creangă nu e pentru copii (s.n.). ,,

Niciunul dintre textele lui Creangă pe care le-am citit la clasă nu a stârnit niciun fel de interes. Caracterizați de un naționalism vetust, mulți colegi refuză cu vehemență schimbarea – de exemplu, că anumite texte literare, sunt nepotrivite pentru copiii de gimnaziu (Creangă sau Eminescu), că e datoria școlii să abordeze și teme din literatura universală care să le deschidă orizonturile, să le permită elevilor să vadă dincolo de apropiatul limitat, să le permită accesul spre capodoperele universale (copilul va trăi într-o lume lipsită de granițe culturale), că anumite noțiuni de gramatică sunt prea greoaie.

Bibliografie:

Beillerot, J. et Mosconi, N. (sous la direction de) *Traité des sciences et des pratiques de l'éducation*. Paris: Dunod, 2006.

Bercu, N. (coord.) *B. Studii de sociologie a educației*. București: EDP, 1978.

Bissonnette, S., Richard, M., Gauthier, C. *Intervention pédagogiques efficaces et réussite scolaire des élèves provenant de milieux défavorisés*.

CITITUL, ACCES LA EMOTIILE PERSONAJELOR

Prof. Petruța Ionela Ciupitu-Călușaru
Școala Gimnazială Putineiu

Cititul te face să visezi, să evadezi în orice lume vrei tu. Călătorești cu mintea peste tot în lume, dar și în alte locuri imaginare. Cititul îți dezvoltă imaginația, despre care Einstein spunea că „este mai importantă decât cunoașterea. Cunoașterea este limitată. Imaginația face ocolul lumii. „ Tot el spunea că *logica te va duce din punctul A în punctul B. Imaginația te va duce oriunde...*„

Va învăța să fie mai tolerant Cititul îți dă acces la mințile altor oameni, vezi cum gândesc, vezi că suntem diferiți, înveți că ai dreptul la o opinie personală, îți formează personalitatea. Copiii vor învăța că este OK că suntem diferiți, că este ok să aibă o altă opinie, că este ok să gândească singur, că este ok să-și împărtășească părerile și că este ok să fii oaia colorată din turmă...

Va învăța să empatizeze Cititul te ajută să înțelegi anumite stări, emoții, comportamente (ale tale sau ale celor din jur), te ajută să empatizezi. Te ajută să te descoperi pe tine și lumea din jurul tău. Citind despre emoțiile personajelor, despre situațiile cu care se confruntă ele, copiii pot descoperi soluții noi la problemele cu care se confruntă chiar ei în viața de zi cu zi. Cărțile îi vor ajuta într-un final să ia decizii, să acționeze, să facă alegeri și să și le asume!

Își va dezvolta abilitățile de comunicare Cititul te ajută să comunici mai bine, să te exprimi mai bine și să crezi relații mai bune cu cei din jur. Îmbogățindu-și vocabularul, copiii vor putea să-și exprime mai bine gândurile, ideile, vor căpăta încredere în ei și vor socializa mult mai bine. Va găsi oameni cu aceleași pasiuni împreună cu care va împărtăși idei, va crea proiecte, va schimba lumea în bine etc.

Va învăța să-și depășească limitele Cititul îți mărește perspectivele, nu te limitează și nu te face să bați pasul pe loc; te face să vrei să descoperi mai mult, să cunoști mai mult, să ai standarde de viață mai înalte. Te ajută să evoluezi prin autodepășire. Dacă mai mulți oameni ar citi, am vedea mai puțini oameni pe bancă în fața blocului, spărgând semințe și bând bere la pet!

Va învăța să gândească liber Cititul te dezvoltă din punct de vedere mental, te ajută să-ți dezvolti gândirea critică, să știi să alegi din ceea ce ți se transmite, să extragi esențialul, să mergi pe drumul tău. Copilul nu va mai fi atât de ușor de „păcălit „ de alții care vor să transmită fel de fel de „pseudo-științe „ sau teorii extremiste sau manipulative!

Își va descoperi noi pasiuni Cititul te ajută să-ți descoperi pasiuni noi. Este nevoie ca fiecare dintre noi să avem o pasiune, ceva care ne face plăcere și ne stimulează pentru a avea o viață mai împlinită și mai sănătoasă.

Va învăța să se concentreze Cititul te ajută să te concentrezi mai bine și să fii mai atent. Simplul fapt că stă aplecat asupra unui text și că este atent la ce scrie acolo este o mare victorie pentru fiecare copil. Lăudați-l de fiecare dată când îl vedeți citind!

Va învăța să se relaxeze Cititul este cea mai frumoasă metodă de relaxare și îți îmblânzește sufletul. De ce să pierdem așa un dar? Este cea mai ieftină și cea mai bună metodă prin care poți să crești un copil echilibrat, bogat și frumos sufletește! Tu, ca părinte, îți asumi marele eșec de a-l priva pe copilul tău de acest minunat DAR, care îi va putea face viața mai frumoasă?

Cartea este un obiect neprețuit. Ea ne ajută să devenim oamenii deștepți și înțelepți. A cunoaște o carte este să descoperim lumea basmelor și să pașim în țărnul ficțiunii. Citiind-o poți trăi sentimente pe care le trăiești în viața de zi cu zi. Dintr-o carte înveți multe lucruri care îți ajută în viață. Cartea este o comoară, iar înțelepciunea este cheia ei.

Cu ajutorul nostrul, al profesorilor, se poate recrea acel sistem, un sistem care să fie unica alternativă pentru a ne crește copiii, un sistem al minților capabile să îi facă pe elevi să fie mai atenți și mai interesați la tot ceea ce îi înconjoară.

Bibliografie:

Berstein - Mecanisme și practici de aplicare și de dezvoltare a curriculumului la nivel de școală și de clasă. ISE, Laboratorul Curriculum, București, 2012

CARTEA - COMOARĂ DE ÎNVĂȚĂTURI

Prof. Daniel Mihail Cojoacă
Școala Gimnazială Plopii-Slăvitești

În opinia mea, lectura are un rol foarte important în viața oricărui om, deoarece ajută la îmbunătățirea vocabularului și formează omul, ajutând la creșterea lui.

În primul rând, lectura este o necesitate pentru unii oameni, fiindcă aceștia citesc pentru că sunt obligați sau pentru că au nevoie de informații pentru a-și face temele. De exemplu, unii citesc pentru că îi obligă părinții sau profesorii, nu pentru că aceștia ar iubi lectura. În al doilea rând, pentru alte persoane lectura este o plăcere. Acest lucru înseamnă că sunt oameni, chiar și în ziua de azi, care citesc și o fac din plăcere, nu pentru că îi obligă cineva. Lectura aduce multe beneficii în viața oamenilor, îi educă, îi informează, le dezvoltă vocabularul, ajutându-i să vorbească într-un mod corect și să scrie corect. Un bun exemplu poate fi următorul: o persoană care citește în mod constant, deoarece îi place să citească, lectura o ajută să se relaxeze și să intre într-o altă lume, în care poate visa, își poate imagina diferite lucruri, o ajută la îmbunătățirea memoriei. Lectura este foarte importantă în viața noastră, însă sunt mulți cărora nu le pasă de lectură și nu sunt interesați să citească.

În concluzie, lectura are un rol esențial în viața omului și contribuie la dezvoltarea acestuia. Lectura este un mod de viață, prin care poți evolua, crește, relaxa, ajutând și la îmbogățirea vocabularului. Sunt două categorii de oameni: cei care citesc din plăcere și cei care citesc obligați. Chiar dacă trăim într-o societate digitalizată, cartea va avea mereu un loc important în viața omului.

“ Cartea este o comoară fără de preț ” în care unii își adună cele mai frumoase gânduri, ca alții să le poată folosi în voie. Cartea reflectă ca o oglindă lungul șir de secole ale vieții omenirii, istoria luptei sale pentru existență, pentru un viitor mai luminos, suferințele, bucuriile, înfrângerile și biruințele sale toate. Cartea reprezintă mai întâi cel mai complet depozit al inteligenței omenesti, înmagazinând în filele ei cunoștințe, sensibilitate, fapte pe care le păstrează intacte un timp nedefinit. Uitate între file de sute de ani, par moarte, dar ele reprezintă de fapt o stare cataleptică a istoriei omului, pe care fiecare dintre noi o poate risipi, înviind o lume nebănuită.

Importanța lecturii este evidentă și mereu actuală. Lectura este un instrument care dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni, făcându-se ecoul capacităților de gândire și limbaj. Lectura elevilor este un act intelectual esențial, care trebuie îndrumat și supravegheat de școală și familie. Să nu uităm, că scopul lecturii, este acela de a forma progresiv un tânăr cu o cultură comunicatională și literară de bază, capabil să înțeleagă lumea din jurul său, să comunice și să interacționeze cu semenii, exprimându-și gânduri, stări, sentimente, opinii, să fie sensibil la frumosul din natură și la cel creat de om.

La vârsta școlară mică se pun bazele formării personalității copilului: valorificarea capacităților intelectuale prin formarea unei motivații intrinseci pozitive, dezvoltarea intereselor, asigurarea echilibrului emoțional, formarea unei imagini despre sine și despre alții, capacitatea de a opera cu criteriile morale și de adaptare normativă. Elevii sunt pregătiți pentru viață și în viață, în primul rând, ei comunică. Limba română, ca limbă maternă și ca obiect de studiu, ocupă locul central în ansamblul general de pregătire al elevilor, fiind principalul mijloc de comunicare și informare. Fără a minimaliza importanța celorlalte mijloace moderne de informare și culturalizare, trebuie spus că nimic nu poate înlocui cartea. În afara cărții nu poate fi concepută o cultură sistematică a individului și a societății. Lectura are ca scop să dezvolte gustul elevilor pentru citit

și să-i facă să iubească cartea, să le satisfacă interesul pentru a cunoaște viața, oamenii și faptele lor. Din cărți, copiii află multe lucruri despre anotimpuri, viața animalelor și a plantelor, despre descoperiri geografice, despre evenimente și personalități literare, artistice, istorice, despre frumusețile și bogățiile patriei. Cărțile le vorbesc și despre sentimentele omenești, despre prietenie, cinste, omenie. Citirea cărților contribuie la îmbogățirea cunoștințelor elevilor, la formarea unui vocabular bogat, la dezvoltarea exprimării. Eroii cărților devin modele pentru elevi. Copiii au impresia că participă direct la fapte și evenimente din cuprinsul cărții. Pe unii eroi îi iubesc, pe alții îi urăsc. Ceea ce citesc în copilărie se întipărește în amintirea lor pentru toată viața și influențează dezvoltarea personalității.

Lectura oferă copilului posibilitatea de a-și completa singur cunoștințele, de a le îmbogăți. Gustul pentru citit se formează printr-o muncă perseverentă a factorilor educaționali (familia și școala). Pentru a fi eficientă lectura necesită nu numai îndrumare ci și control. Deoarece în programa școlară nu mai este prevăzută, la disciplina Limba și literatura română, o oră specială, de lectură, am propus elevilor, la clasa a I-a și a II-a opționalul Literatura pentru copii – Trăistuța cu povești. Astfel, pe parcursul acestor ore poate fi îndrumată și verificată lectura elevilor.

Forma de îndrumare a lecturii folosită cel mai des este povestirea. Elevii citesc povestirea, de regulă acasă, iar în oră povestesc lectura citită. Conținutul povestirii este redat de mai mulți elevi ceea ce duce la activizarea și antrenarea lor în activitate. Elevii se întrec în a povesti cât mai mult și mai frumos, antrenând astfel și pe cei mai puțin dornici de lectură. Deoarece și familia are un rol important în formarea și dezvoltarea gustului pentru lectură, am încercat să implic și părinții elevilor în anumite acțiuni. Au fost invitați să participe la concursurile, șezătorile organizate. Fiind prezenți au avut ocazia de a observa cum se prezintă fiecare copil. Au fost îndrumați cum să acționeze, pentru a-i obișnui pe copii să lectureze. Am recomandat părinților, să povestească copilului, în fiecare zi câte o poveste, ținând cont și de dorința lui de a reasculta o poveste foarte îndrăgită. Să roage copilul să povestească pentru a-i îmbunătăți capacitatea de. Am amintit faptul că, stând un număr mare de ore în fața calculatorului, copilul întâmpină numeroase probleme în redarea unei întâmplări reale sau din lecturile sale.

Atracția pentru carte se dezvoltă în timp, începând cu perioada preșcolară. Explozia tehnologiilor de tot felul a îngreunat misiunea profesorilor, pentru că, de foarte multe ori copiii au vizionat ecranizări ale romanelor care urmau să fie studiate. Cu ajutorul acestor informații se pot valorifica mai bine interesele elevilor și se pot revizui unele materii, astfel încât să contribuie la procesul instructiv-educativ.

Scopul nu este neapărat de a cumpăra cărți, ci acela de a fi înconjurați de mii de volume, de a le atinge paginile, de a pătrunde într-un tărâm imaginar și de a le explora împreună cu familia.

Dezvoltarea personală a tinerilor, atingerea unui anumit orizont cultural și integrarea acestora într-un sistem valoric se datorează educației. Activitățile desfășurate la școală sunt o parte integrantă a programelor derulate la nivel național, preocuparea de căpătâi fiind însușirea cunoștințelor și a tehnicilor de redactare a eseurilor. În ceea ce privește generațiile actuale, se pune din ce în ce mai des problema utilității acestor informații în viața de zi cu zi, culisând spre o latură practică.

Bibliografie:

Georgeta Pânișoară, „*Psihologia copilului modern* „, Editura Polirom, 2011.

MODELELE COPILOR NOSTRI

Prof. Diana Ramona Cojoacă
Școala Gimnazială Nr. 84,
Sec.3. București

„Nimic nu functioneaza mai bine intr-un proces de educatie
decat puterea exemplului „

Degeaba ne punem copiii sa citeasca daca nu citim noi insine. Asa cum cei mici isi imita parintii facand diferite treburi casnice in joaca sau imprumutandu-le gesturile, tot asa atunci cand isi vad parintii citind constant, copiii devin interesati de carti. Ritualul lecturii in familie este esential pentru insuflarea pasiunii pentru citit si el poate deveni un lucru extrem de placut atat pentru copii, cat si pentru adulti. Atunci cand vrem sa ne facem copiii sa citeasca, ar trebui sa ne gandim de cand nu am mai citit noi insine cu placere o carte. Interesul pentru lectura sporeste odata cu stimularea discutiilor despre carti si a obiceiurilor prin care acestea devin parte integranta a vietii cotidiene. Pe masura ce copiii cresc, parintii pot face cu ei schimburi reale de impresii de lectura care conduc adesea spre discutii extraordinare despre viata, despre frumos, despre bine si rau. Aceeasi carte, citita de toti membrii unei familii si discutata apoi liber poate deveni o adevarata experienta spirituala benefica formarii personalitatii copiilor. Desigur, drumul de la cartile de colorat si de la cele cu povesti ilustrate pana la o astfel de discutie este imens, insa imi imaginez ca satisfactia este pe masura.

Le-am putea spune că cititul educă, luminează, scoate din minorat, e o sursă de plăcere sau un motor pentru empatie. Le-am putea spune că sursele media, Internetul sau social networks nu pot compensa pierderea lecturii. Dar mă îndoiesc că astfel de apoftegme ar spune ceva adolescenților sau copiilor de azi. În primul rând, realitatea nu e atât de simplă. În vreme ce e de necontestat că, în România, lectura nu se simte bine deloc și că analfabetismul funcțional este o problemă reală la tineri, este pur și simplu incorect să generalizăm întrucât există în țară și interes sistematic pentru lectură în rândul tinerilor.

Ca profesor, am constatat frecvent în ultimii ani că, deși trăiesc imersați într-un mediu agresiv tehnologic, puțini tineri sau copii înțeleg sau își pun problema caracterului specific al acestui mediu. E cumva normal, e un efect de acvariu (peștele nu realizează că se află în apă, apa e singurul mediu pe care-l cunoaște), iar șansa lor de a înțelege putem fi noi, cei care am cunoscut și o lume infinit mai săracă tehnologic, o lume devenită deja veche și istorică, deși se întâmpla doar acum câteva decenii.

În primul rând, ar trebui înțeles că tehnologiile nu sunt neutre și nici pur instrumentale. Fiecare tehnologie are un potențial instrumental (facilitează sau mediază ceva), dar și unul transformator. Ele modelează felul în care gândim și ne comportăm, fie direct, prin interacțiunea cu mintea noastră, și indirect, prin aceea că modelează lumea noastră conform anumitor practici și viziuni despre lume provocând, într-o logică recursivă, întărirea acelorași viziuni și comportamente care le-au produs. Dar niciodată nu a fost, poate, mai ștearsă și mai ambiguă latura instrumentală a tehnologiei ca acum și niciodată nu a fost mai accentuată latura ei transformatoare. Tehnologiile de azi nu doar schimbă agresiv realitatea, ele ajung s-o înlocuiască și, la limită, s-o (re)definească.

Copiii noștri, la fel ca noi de altfel, sunt tot mai izolați în bule și silozuri cognitive pe măsură ce devin tot mai conectați în rețele globale. Lumea virtuală e conectată și fragmentară. Circulat la viteze mari în interiorul rețelelor virtuale, sinele se fragmentează, se împrăștie, devine fluid, atenția se pulverizează.

Cu alte cuvinte, cititul mărește atât numărul de conexiuni din creier, numite sinapse (datorită memorării și prelucrării informației asimilate prin citit), cât și viteza cu care această informație e transmisă între diferitele părți ale creierului.

Autorii studiului au identificat o creștere de 10 ori a cantității de informație transferate între diversele părți ale creierului la copii studiați, comparativ cu lotul de control. Mai mult decât atât, cercetătorii au constatat și o îmbunătățire a abilității de a citi odată cu creșterea cantității de *materie albă* din creier. Așadar, cele două procese se susțin și se stimulează reciproc: cu cât citim mai mult, cu atât mai multă *materie albă* avem în creier; și cu cât avem mai multă *materie albă* în creier, cu atât suntem cititori mai buni.

Bineînțeles, acest proces e mai intens la copii, deoarece creierul este în faza de dezvoltare; dar nu se oprește nici la maturitate, chiar dacă procesul e mai lent. Iată, deci, încă un motiv să încurajăm copiii să citească din plăcere, precum și cărți de diverse genuri.

De asemenea, s-a constatat că, spre deosebire de alte activități umane care implică, de obicei, activarea unei singure zone din creier (de ex.: centrul vorbirii), cititul implică activarea simultană a mai multor zone cerebrale, dar și comunicarea intensă între ele. Practic, în fracțiuni de secundă, creierul nostru trebuie să recunoască formele (literele), să stabilească corespondența între literă și sunetul corespunzător, să stabilească sensul cuvântului și să-l încadreze în ideea propoziției. Fiecare dintre aceste activități implică activarea unei zone cerebrale. În plus, lectura activează inclusiv centrul motorii ai buzelor și limbii, chiar și atunci când citim „în gând“.

Plasticitatea creierului (*neuroplasticitatea*) reprezintă capacitatea acestuia de a-și modifica structura internă, de a reorganiza căile neuronale, pentru a memora și prelucra noi categorii de informație.

Studiile constată că dacă citim cărți de diferite genuri și din domenii diferite, plasticitatea creierului nostru are doar de câștigat și, astfel, suntem mult mai capabili să învățăm lucruri noi, să dobândim noi abilități.

Din același motiv e bine să realizăm și activități cât mai diverse: de la mersul pe bicicletă la pictură, de la muzică la reparatul mașinii, de la studiul fizicii cuantice la învățarea unei limbi străine. Chiar dacă nu devenim experți în aceste domenii, totuși, aceste abilități, precum și neuroplasticitatea dezvoltată în rezultat, ne va ajuta în moduri surprinzătoare în activitățile noastre zilnice și profesionale.

Bibliografie:

- Cucoș Constantin, Psihopedagogie, Ed. Polirom, București, 1998
Stoica Cornelia, Eugenia Vasilescu, Literatură pentru copii, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1996

COPIII ȘI... „ lectura de plăcere „

P.I.P. Georgiana Lili Cojoacă
Școala Gimnazială Nr.1 Lunca

Consider ca sanatatea si educatia sunt baza de care un copil are nevoie sa se dezvolte frumos si armonios. Sintagma ar trebui să fie – din start – pleonastică: „ a lectura „ , pentru mine, cel puțin, este sinonim cu „ a citi de plăcere „ și „ pentru plăcere „ , „ din pură plăcere „ , gratuit, fără nicio condiționare exterioară... Pare la fel de absurdă și expresia „ lectură obligatorie „ sau „ lectură facultativă „ ... 26 Totuși, a lectura devine actualmente o competență transversală – condiție sine qua non a competenței de „ a învăța să înveți.

Dobândirea plăcerii de a citi presupune un proces educațional în sine extrem de valoros pentru copii, cu impact puternic asupra dezvoltării intelectuale, dar și emoționale. Se subînțeleg beneficiile lecturii cât mai de timpuriu - cunoștințe generale sporite, un impact pozitiv asupra realizărilor școlare, capacitatea de citire sporită, îmbogățirea vocabularului.

Prin încurajarea elevilor să citească de plăcere și să scrie, profesorii pun bazele educației solide și le oferă copiilor instrumentele necesare pentru un viitor de succes. În cadrul predării lecțiilor se pot folosi strategii eficiente de predare prin lecturarea textelor noi, înainte, în timpul și după citirea acestora, cum ar fi: vizualizarea textului, citirea unui obiectiv/scop, realizarea predicțiilor și a conexiunilor. Vocabularul nou trebuie predat odată cu cu restul lecției, și nu separat de aceasta. Dacă elevii citesc un text, cuvintele noi trebuie explicate și legate de diferite contexte, și astfel rata de reținere a noilor cunoștințe va fi mult mai mare.

Utilizarea organizatorilor grafici vor fi de folos pentru toți elevii. Unele abilități pot fi mai ușor de învățat prin imagini sau video, iar unele lucruri pot fi învățate doar prin practică. Educația digitală joacă și ea un rol în acest sens prin promovarea conștiinței contextuale, utilizând atât abilitățile cognitive, cât și cele tehnice, și este deja o prioritate a școlilor din România.

Cunoașterea digitală este abilitatea de a utiliza tehnologiile informației și comunicațiilor pentru a găsi, evalua, crea și comunica informații care necesită atât abilități cognitive, cât și tehnice. Prin integrarea tehnologiei informațiilor în experiența de învățare elevii sunt capabili să absoarbă informații din medii diferite și să le rețină cu mai multă ușurință.

Implicarea elevilor în activități extracurriculare prin care să își exerseze abilitățile de literație este foarte importantă. În context nonformal copiii capătă încredere să exploreze, să 31 întrebe, să citească ceea ce doresc, să scrie proiecte și să își formeze competențe care îi vor ajuta în viața de adult. Nu există o singură rețetă pentru o învățare de calitate și eliminarea analfabetismului funcțional. Există multe abordări diferite care pot fi utilizate cu succes, iar dacă profesorii nu sunt mereu de acord cu modul în care sunt predate lecțiile, acest fapt nu trebuie să constituie o problemă.

O metodă poate funcționa mai bine pentru un profesor, în timp ce pentru altul funcționează mai bine o alta, dar explorarea diferitor stiluri de abordare a lecțiilor și activităților extrașcolare nu poate duce decât la progres.

Cărțile pot fi considerate și un simulator al situațiilor reale, pentru că, la fel ca în viață, nu există mereu doar soluții simple. Prin ficțiune se pot transmite emoții complexe. Romanele, dramele și povestirile ne ajută să descifrăm și să înțelegem complexitatea vieții sociale. În funcție de tipul de lectură, copiii pot deveni mai incluzivi, toleranți și mai deschiși, iar atitudinea lor se poate îmbunătăți substanțial în unele situații.

Forma cea mai cunoscută și cea mai des folosită în această activitate este povestirea. Cei care au citit, povestesc în clasă lectura citită. Se completează conținutul povestirii de către mai mulți copii. În ora de lectură elevii se întrec în a povesti cât mai mult și mai frumos, fapt care antrenează și pe cei mai puțini dornici de lectură. Tot ca o activitate atractivă care se poate desfășura pe marginea unui text citit este completarea unei fișe de lectură. Acesta poate cuprinde mai multe aplicații pe textul citit, cum ar fi: numirea titlului textului, a autorului, a personajelor principale/secundare, pozitive/negative etc., morala textului (dacă e cazul), realizarea unui desen reprezentativ, extragerea unor expresii frumoase, caracterizarea personajului preferat și multe altele. O altă formă de îndrumare a lecturii în afara clasei o constituie formarea bibliotecii de clasă.

Copiii au o curiozitate care crește cu fiecare zi și abilitatea de a-și imagina cele mai inedite povești. Pentru foarte mulți dintre aceștia, noile tehnologii au înlocuit zmeii și balaurii, chiar și prinții sau prințesele cu personaje din alte galaxii sau creaturi supranaturale.

Lectura ne oferă ore de plăcere și de relaxare, iar la finalul acesteia vom acumula o serie de informații ce la un moment dat ne vor fi de folos.

Un copil care va citi va deveni un adult cu o minte deschisă, și cu o capacitate de înțelegere mult mai mare. Nu doar cultura generală va fi îmbunătățită, dar și modul în care vor privi mai târziu lumea va fi diferit.

Asadar, parintii trebuie sa includa in viata celor mici, printre alte activitati, si cititul. Pe coltulcolectionarului.ro poti gasi carti dintre cele mai diverse, atat pentru copii cat si pentru adulti.

Bibliografie:

Băsu M, Berea G, Să stăm de vorbă fără catalog, Editura Studis, Iași, 2013

Oprea Crenguța – Lăcrămioara, „ Strategii didactice interactive „ , Editura Didactică și Pedagogică, București, 2007.

CITIND POȚI ÎNVĂȚA CUM SĂ FACI SINGUR ANUMITE LUCRURI

Prof. Ionel Mîmel Cojoacă
Școala Gimnazială Petrăchioaia, Ilfov

Au apărut tot mai multe cărți care te învață cum să faci singur un anumit lucru, chiar și internetul e plin de tutoriale video despre tot felul de meșteșuguri și aptitudini (de la arome și parfumuri, la fierărit; de la reutilizarea paleților din lemn la drone; de la prepararea săpunului de casă la instalații electrice). Totuși, cărțile sunt mai motivaționale din acest punct de vedere, pentru că îți vei dori cu o mai mare ardoare să materializezi niște idei citite, decât ceva ce ai văzut deja realizat într-un video.

Cititul înseamnă autocunoaștere, introspecție, timp petrecut cu tine, terapie, teme noi de discuții cu prietenii, distracție și călătorii în lumi reale și imaginare, în trecut și viitor.

Orice proces de dezvoltare personală începe cu autocunoașterea, iar cititul cărților potrivite te poate ajuta enorm în acest proces care durează întreaga viață.

Când studiezi un anumit subiect, prin lectură, ai posibilitatea să afli părerea mai multor persoane despre acel subiect și să-l privești din unghiuri diferite. Cărțile te ajută să afli aproape totul despre un subiect care te interesează și să păstrezi ce crezi că este mai bun.

Cititul îmbunătățește calitatea somnului, tocmai datorită faptului că reduce stresul și ne deconectează de problemele zilei. Dar pentru ca acest efect să fie real, e important și ce cărți anume avem pe noptieră pentru lecturile înainte de culcare. Totodată, se știe că dacă citim înainte de culcare, informația e memorată mai ușor.

Cărțile sunt o sursă importantă de informații, chiar mai importantă decât filmele, deși se spune că o imagine face cât o mie de cuvinte.

Într-o carte sunt prezentate detalii care de multe ori nu pot fi prezentate într-un film, iar o carte îți permite să subliniezi ce te interesează sau să recitești un paragraf până îl înțelegi profund.

Spre deosebire de TV, prin intermediul cărui recepționăm informația în mod pasiv, cititul este un proces activ: urmărim firul acțiunii, încercăm să înțelegem termenii din text, urmărim să discernem între ce este corect și ce nu din acel text, etc. Toate acestea ne dezvoltă gândirea analitică, ne dezvoltă capacitatea de a discrimina, de a stabili legături și a înțelege fenomene complexe.

De la simpla plăcere a călătoriei în lumea personajelor din povești sau romane, și până la terapia prin lectură, beneficiile cititului, atât pentru copii, cât și pentru adulți, sunt incontestabile.

Lectura e acea activitate pe care desfășurând-o nu ai cum să dai greș. E genul de investiție din care vei câștiga oricum, și pe termen scurt, și pe termen lung. Ideea e să respecti 3 condiții: să o faci cu plăcere, conștient și gândind critic. De altminteri, acestea din urmă sunt și calitățile pe care ți le sporește lectura. Deci, e un cerc, nu vicios, ci plin de beneficii și plăceri intelectuale.

Cu alte cuvinte, cititul mărește atât numărul de conexiuni din creier, numite sinapse (datorită memorării și prelucrării informației asimilate prin citit), cât și viteza cu care această informație e transmisă între diferitele părți ale creierului.

Cititul cărților are multe beneficii, printre care îmbogățirea vocabularului, reducerea stresului și dezvoltarea gândirii analitice.

Deși există o mulțime de persoane care au impresia că lectura ține doar de anii de școală, această activitate este una extrem de utilă nu doar pentru copii (care trebuie încurajați să citească de plăcere, nu exclusiv pentru școală), ci și pentru adulți: nu numai pentru îmbogățirea

cunoștințelor despre lume și viață, pentru lărgirea orizonturilor personale și pentru a deveni mai empatici, ci și pentru relaxare.

E adevărat, ritmul vieții poate fi uneori acaparator și, împărțiți între grijile aferente serviciului, lecțiile copiilor și alte activități presante, să nu ne mai rămână foarte mult timp pentru citit. Însă lectura cărților are multe beneficii și, dacă citim fie și 30 de pagini pe zi, ne putem bucura de ele

Odată cu trecerea anilor, memoria începe să devină din ce în ce mai șubredă. Studiile arată, însă, că cititul cărților îți stimulează creierul, susține memoria și reduce din declinul specific bătrâneții.

Potrivit cercetătorilor cititul este una dintre cele mai bune modalități de a te relaxa și de a reduce stresul. Rezultatele arată chiar că cititul este un antidot mai bun pentru stres decât muzica sau uitatul la televizor. Psihologii spun că lectura chiar și pentru 6 minute îți poate distra atenția și te ajută să te detensionezi.

Persoanele care citesc sunt mult mai dispuse să facă voluntariat (42% dintre cititori sunt voluntari prin comparație cu 25% în cazul necititorilor), să doneze pentru ONG-uri (82% în cazul cititorilor față de 66% în cazul celor care nu citesc) sau să își ajute vecinii (71% vs 65%).

În fine, cititul este contagios. Părinții care le citesc copiilor între 6 și 10 ani sunt mult mai predispuși să devină adulți care citesc (40% dintre copiii a căror părinți le-au citit sunt și ei cititori prin comparație cu 13% în cazul celor cărora nu li s-a citit.

Bibliografie:

Cristea S. ,, Studii de pedagogie generală ,, , București, EDP, 2004

Cerghit Ioan, ,, Metode de învățământ ,, , Editura Polirom, 2006

IMPORTANȚA LECTURII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL GIMNAZIAL

Prof. Ionela Nicoleta Cojocaru
Școala Gimnazială Nr.1 Lunca, jud. Teleorman

Motto:

„Cartea este o făgăduință, o bucurie, o călătorie prin suflete, gânduri și frumuseți. „

(Tudor Arghezi)

Lectura sau cititul reprezintă înțelegerea conținutului unui text prin decodarea simbolurilor, semnelor grafice sau a informațiilor prezentate. Creierul este responsabil de acest proces cognitiv complex de decodare și interpretare a textului dat. Copiilor le putem spune că lectura este o modalitate interesantă și plăcută de a vizita tărâmurile magice, de a cunoaște personaje uimitoare atât reale, cât și fantastice și de a ne îmbogăți cunoștințele generale.

Complexul proces al lecturii necesită atenție continuă și este un proces în care cu cât citim mai mult, cu atât ne vom dezvolta această aptitudine mai mult. Lectura este unul dintre procesele ce permite cititorilor să-și creeze propriile interpretări care, de cele mai multe ori, sunt bazate pe experiențele anterioare ale cititorului.

Lectura joacă un rol foarte important în dezvoltarea tuturor oamenilor și este esențial de a-i încuraja și îndruma pe copii, încă de la o vârstă fragedă, să afle **ce este lectura** și să cunoască această lume fascinantă ce va crea o bază solidă pentru aceștia pentru toată viața. Ajutându-i de mici să pătrundă în lumea interesantă și misterioasă a cărților unde imaginația nu are limite putem genera interesul și curiozitatea de a citi din plăcere și de a-și dori să citească cât mai mult și să cunoască cât mai multe personaje.

Mai mult decât atât, lecturarea diferitelor tipuri de cărți înseamnă și a însemnat dintotdeauna informare, dezvoltare și educație. Aceasta este o modalitate minunată de a educa și a forma valori morale valoroase.

Lectura reprezintă un aspect important al vieții tuturor persoanelor. Aceasta are puterea de a-i forma și educa pe copii. Lectura oferă motivația și trezește dorința de a afla mai mult, de a cunoaște și are un rol valoros și important de a informa. Cu ajutorul acesteia putem descoperi lucruri noi și reprezintă un excelent instrument de învățare prin intermediul căruia ne putem îmbogăți cunoștințele față de toate domeniile de activitate de care suntem interesați.

Putem spune că lectura este un proces fundamental pentru toți oamenii prin intermediul căruia putem învăța ceva nou și interesant, ne putem dezvolta aptitudinile de comunicare și ne putem recrea printre multe altele, trăind alături de personajele noastre favorite toate experiențele, aventurile, bucuriile și dezamăgirile lor.

Există o multitudine de beneficii atât personale, cât și profesionale pe care lectura ni le aduce. Iată câteva dintre ele:

- în primul rând, lectura ajută la îmbogățirea vocabularului, copiii având oportunitatea de a învăța cuvinte noi și semnificația acestora cu cât citesc mai mult;
- lectura dezvoltă imaginația și creativitatea, când le citim o poveste copiilor ne putem opri și îi putem încuraja să se gândească la poveste și să ne zică ce cred ei că se va întâmpla mai departe și ce decizii își imaginează ei că vor lua personajele principale;

- deși pare o simplă abilitate, cititul este cea mai sigură și rapidă metodă de a învăța și de a ne consolida cunoștințele față de un anumit domeniu;
- înțelegând ce este lectura și intrând în lumea acesteia, copiii vor face cunoștință cu personaje interesante și fabuloase și își vor dezvolta și îmbunătăți empatia, un element de bază al inteligenței emoționale;
- un aspect pozitiv care se aplică la orice vârstă este faptul că lectura îmbunătățește memoria;
- este o ocupație interesantă și relaxantă ce oferă inspirație și din care copiii vor învăța de fiecare dată ceva nou și util.

În cadrul orelor de istorie, lectura își are rolul ei. Elevii citesc cu interes recomandările, mai ales la clasa a V-a și a VI-a, apoi la clasele a VII-a și a VIII-a interesul începe să scadă, deoarece elevii încep să se axeze pe materiile de examen. Cu toate acestea, în cadrul orelor lecturarea diverselor surse istorice se face constant, ceea ce dă elevilor posibilitatea interpretării eurselor și însușirii cunoștințelor cu ușurință.

Elevul modern încearcă să obțină informațiile într-un ritm alert. Ascultarea muzicii, vizionarea filmelor și jocurile de calculator au devenit mult mai atractive. Cu toate acestea, lectura are un rol important în dezvoltarea gândirii, asigurând concentrarea atenției, susținerea motivației, dezvoltarea creativității, curiozității, judecștii, imaginației. Dragostea pentru lectură nu se moștenește, nu se învață, ci se dezvoltă prin apropiere de lumea minunată și sensibilă a cuvintelor potrivite.

Bibliografie:

- Cornea Paul, Introducere în teoria lecturii, Ed. Minerva, București, 1988
 Cucoș Constantin, Psihopedagogie, Ed. Polirom, București, 1998
 Stoica Cornelia, Eugenia Vasilescu, Literatură pentru copii, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1996

LECTURA DE PLĂCERE ÎNCOTRO?

P.I.P. Florina Chiriță
Școala Gimnazială Nr.1 Lunca

Lectura elevilor din învățământul primar se desfășoară sub îndrumarea învățătorului. În această activitate se angajează, uneori din proprie inițiativă, familiile elevilor, care pot avea un rol determinant în constituirea bibliotecii personale și în alegerea unui tip de carte pentru citit.

Noul mod de lectură, sentimental și emoțional, exprimă dorința cititorilor de a intra în contact cu lumea din spatele textului tipărit, cu viețile personajelor

“Lectură, încotro te-ai dus? „, Așadar, lectura este indispensabilă în operațiunea pregătirii, operei literare pentru momentul contemplării estetice; astfel “opera literară este scoasă din starea ei pasivă, fiind actualizată, readusă în starea de prezență activă a conștiinței cititorului „. Lectura este un sport care te transformă ca om, ca ființă rațională și care îți dă posibilitatea de a-ți dezvolta capacitatea unei gândiri nemărginite. Deci, dacă vrem ca mereu să fim în formă, o carte citită reprezintă câte un progres extrem de important în devenirea unui campion.

Facem parte dintr-o lume în care cartea ca instrument cultural a început treptat, dar sigur să -și piardă importanța pentru tânăra generație. Alternativele atractive, comode, facile captează atenția tuturor. Întrebările profesorului de limba și literatura română: Ce ati citit? Care este cartea preferată? , adesea, nu își găsesc răspuns. Filmul, varianta on line sunt de cele mai multe ori preferate și alese de către elevii actuali. De ce lectura de plăcere nu mai este actuală? De ce elevii nu își petrec timpul citind? De ce nu găsesc în lectură ceea ce au nevoie? Urmările sunt alarmante manifestându-se concret la orele disciplinei fie prin refuzul de a lectura o poveste, fie prin dificultăți de receptare și interpretare a cărților citite, fie prin dificultăți în exprimarea unor opinii și judecăți și producerea unor mesaje scrise pertinente și coerente în legătură cu cele citite. În ciuda efortului dascălilor, lectura nu se numără printre pasiunile elevilor, poate și pentru că programele 38 actuale propun o viziune destul de tehnică și abstractă asupra a ceea ce înseamnă cititul unei cărți. Noțiuni de specialitate dificile tind să transforme cititul într-o corvoadă, într-o obligație a elevului și să o îndepărteze de natura sa nobilă de experiență personală profundă, atractivă și modelatoare. La nivel școlar, cel puțin, profesorul trebuie să ducă „ lupte „ crâncene pentru a convinge elevii în direcția lecturii.

La nivel școlar, cel puțin, profesorul trebuie să ducă „ lupte „ crâncene pentru a convinge elevii în direcția lecturii, lupte ce par să semene cu acelea ale lui Don Quijote - cu morile de vânt. De aceea misiunea principal revine profesorului de limba și literatura română care trebuie să găsească cele mai potrivite metode și strategii pentru a ajunge la îndeplinirea obiectivului propus. Metode didactice privind stimularea lecturii.

- Eseul de cinci minute se folosește mai ales în etapa de reflecție, la sfârșitul lecturii, pentru a-i ajuta pe elevi săși adune ideile legate de tema cărții și pentru a le oferi celorlalți o idee mai clară despre ceea ce au citit. Eseul de cinci minute reprezintă un adevărat feed-back.

- Cineva /Dorea/ Dar/ Astfel Această strategie se constituie într-o schemă a narațiunii:

Cineva - este naratorul.

Dorea - acțiunea pe care o face. Dar - este cauza care declanșează acțiunea.

Astfel - este consecința, efectul a ceea ce se întâmplă. Această strategie îi ajută pe elevi să scrie un rezumat al unei povestiri.

- Interviul despre lectură

- Ce ți-a plăcut în această carte?

- Ce nu ți-a plăcut?
- Ce ai simțit pe parcursul lecturii?
- Cum a început textul?
- Cum s-a terminat?
- Ai anticipat finalul?
- Care este conflictul poveștii?
- Care sunt personajele?
- Te recunoști în vreunul dintre personaje?
- Au fost personajele credibile? De ce? /De ce nu?
- Te poți gândi la trei cuvinte prin care să descrii această carte?
- Ce ai înțeles din această carte?
- Care este punctul forte al cărții?
- De ce recomanzi cartea și altora?

Un vocabular îmbogățit se poate obține doar prin citit. Nu există o altă soluție pentru a obține acest rezultat. Din momentul în care cel mic a învățat să vorbească, părinții trebuie să îl stimuleze să citească cărți dintre cele mai variate, pentru ca și cuvintele și expresiile să fie dintre cele mai diferite. Odată cu cititul crește și puterea de concentrare, ceea ce este esențial pentru a obține lucruri mari în viață. Deficitul de atenție este una dintre problemele majore cu care se confruntă mulți copii în prezent, iar cititul îi poate ajuta să scape de această afecțiune. Pur și simplu atunci când un copil citește, va fi captivat de povestea respectivă, și nu va mai avea timp să se gândească la altceva. Cu cât exersează mai mult acest lucru cu atât puterea de concentrare va fi mai mare.

Bibliografie:

Apetroaie, Elena Strategii activ-participative în predarea-învățarea limbii și literaturii

LECTURA COPILOR ȘI DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR DE COMUNICARE

P.I.P. Florența Cristea Grădinița cu P.P. Nr.7
Turnu Măgurele

Lectura constituie piatra de hotar dintre cele două lumi - copilărie și adolescență. Poveștile, povestirile, poeziile ajută la formarea și dezvoltarea unui vocabular elevat, modelează caractere și conturează trăsături morale ce pot fi urmate.

Părinții ar trebui să se întrebe cât mai des, „ *Ce cărți a mai citit copilul meu?* „

Niciodată nu este prea devreme ca părinții să înceapă să citească propriului copil. Cartea va deveni pentru el un prieten drag. Chiar dacă părinții sunt ocupați, trebuie să-și găsească timp, cel puțin treizeci de minute pentru povestea de fiecare seară.

Cititul în fața copilului și în special cititul cu voce tare dau rezultate deosebite. Este un moment special pentru ei, când se simt aproape de părinți și iubiți de aceștia. Părinții pot înregistra poveștile preferate ale copilului lor și să le dea acestuia pentru a le asculta atunci când dorește.

Studiile făcute în domeniu arată că de la vârsta de șese luni se poate citi bebelușului povești. Iată câteva avantaje ale cititului:

- copilul începe să comunice mai ușor;
- sunt stimulate aptitudinile de ascultare, memorie și pe termen mai lung capacitatea de exprimare și un vocabular bogat;
- ascultându-ți vocea, copilul se simte în siguranță;
- cu cât îi citești mai multe povești, cu atât copilul va fi mai expus comunicării orale și începe să vorbească mai repede, articulând corect cuvintele..

Cel mai important aspect este faptul că citindu-i copilului se creează o legătură unică între ceea ce-i place copilului – vocea ta – și cărți.

Părintele poate face din lectură un ritual zilnic de preferat înainte de somnul de după-amiază și seara la culcare. Copiii adoră să asculte aceeași poveste de mai multe ori.

Cărțile pentru copii au texte simple și imagini relevante.

Dacă un copil va crește într-o casă în care nu există nicio carte, iar părinții nu-și petrec timpul decât uitându-se la televizor sau jucându-se pe computer, copilului îi va fi greu să înțeleagă importanța cititului, iar lecturile recomandate de învățător sau profesor i se vor părea chinuitoare și chiar inutile.

Motivarea este esențială în munca de transformare a un copil într-un cititor înfocat.

Părinții împreună cu copiii trebuie să amenajeze un, , colț al cărții „, , special pentru el, unde să se regăsească și să citească (să i se citească) în liniște.

Împreună cu copiii, părinții pot merge în librării să-i ajute să aleagă singuri cărțile. Îi vor îndruma să urmărească ecranizări și spectacole, adaptări după cărțile pentru copii.

Copilul nu trebuie forțat să citească prea multe poezii sau lecturi care-i depășesc vârsta, iar dacă vor descoperi o poveste care îi place foarte mult trebuie lăsat s-o citească de mai multe ori.

La bucătărie copilul poate fi pus să citească din cartea de bucate sau să scrie lista de cumpărături, iar în magazin să citească și să bifeze ceea ce s-a cumpărat.

Citirea alternativă – o pagină părinții, o pagină copilul sau un capitol părintele, un capitol copilul, oferă acestuia atractivitate și plăcerea de a citi. Plăcut pentru copii este și cititul pe mai

multe voci, cu dialog preponderent, la care participă întreaga familie. Jocurile literare, „*Termină propoziția*”, „*Continuă acțiunea*”, sunt iubite de copii și le stimulează imaginația.

Din experiența noastră și a părinților s-a observat că orice copil se bucură cel mai tare când sunt în centrul atenției, când toată lumea vorbește și se joacă cu ei. Au apărut astfel cărțile personalizate, unde personajul principal este copilul respectiv, iar prietenii acestuia sunt celelalte personaje din poveste.

Cărțile personalizate pentru copii sunt o adevărată unealtă de educație având un impact pozitiv asupra dezvoltării ulterioare a copilului, inducându-i un sentiment de siguranță și încredere în forțele proprii.

În grădiniță și în familie, copilul se formează ca ascultător de lectură. De aceea, în primii ani de școală, trebuie să stimulăm interesul pentru citit, să-l îndrumăm în așa fel încât lectura să devină o deprindere statornică, iar cu timpul, elevul să conștientizeze că lectura este o activitate individuală cu caracter permanent.

Cititul reprezintă o treaptă a succesului școlar. Spre deosebire de alte atracții, cititul necesită participare activă. Televiziunea, radioul, calculatorul necesită o participare pasivă. Stăm foarte liniștiți și ne uităm cu atenție la ecranul unui calculator sau televizor, în timp ce la lectura unei cărți este necesară, mai presus de toate, imaginație pentru a umple locurile libere din poveste. Aceasta înseamnă o lectură bine îndrumată, înseamnă criterii clare în legătură cu alegerea textelor, cu accesibilitatea acestora:

- mărimea textului potrivit cu vârsta cititorului;
- numărul corespunzător de personaje;
- numărul mic de acțiuni pentru a fi reținute;
- pondre mică acordată descrierilor;
- alegerea genurilor și speciilor literare adecvate (acțiuni din lumea fantasticului, răsturnări de situații);
- limbajul folosit de autor.

Scriitorul român I. L. Caragiale afirma acum aproape un secol: „*O carte bună de citire, în vârstă fragedă, este, poate, una din împrejurările cele mai hotărâtoare ale vieții unui om. Multe cariere intelectuale nu se datoresc altei împrejurări decât unei cărți căzute la vreme bună în mâinile unui copil, tot așa precum umbra multor stejari seculari se datoresc căderii unei ghinde pe pământ prielnic*”.

Într-adevăr o carte bună e o călătorie prin care descoperi și te descoperi, te raportezi la ceilalți, la un ideal; îți ridică întrebări care te ajută să te cunoști mai bine, să analizezi, să compari și să-i înțelegi și pe alții.

Se înțelege că gustul pentru lectură se formează mai timpuriu decât interesul pentru cartea științifică. De aceea în învățământul preșcolar și primar informațiile sumare legate de mediul înconjurător sau istorie se transmit prin intermediul povestioarelor. Acestea fac trecerea de la lumea fabuloasă a poveștilor din grădiniță la cea reală lămurită și explicată tot prin epos. Cu cât povestirea este mai atractivă și afectiv realizată captând în proporție mare atenția copiilor, cu atât ei se identifică cu eroii povestirilor, vor revenirea sau continuarea povestirii, ba chiar lectura proprie pentru a o comenta cu alți colegi sau prieteni. Cadrul didactic trebuie să răspundă prompt, la momentul adecvat, dorințelor copiilor de cunoaștere și înțelegere. Să-i conducă la biblioteca pentru copii, să-i impresioneze prin mulțimea și varietatea cărților și să le stârnească interesul prin povestirea doar a unui moment de mare tensiune din carte pentru a-i incita pe copii la continuarea lecturii în timpul liber.

Lectura este, probabil, cea care ne ajută cel mai mult în viață. Facută să lumineze mintea omului și să-i încălzească sufletul, cartea este purtătoarea peste milenii a înțelepciunii și a

cunoașterii umane, un obiect de cultură, deopotrivă de important în toate domeniile: literatură, artă, știință, tehnică.

După cum spunea Mircea Eliade în „*Încercarea labirintului*”, „*Suntem condamnați să învățăm și să ne trezim la viața spirituală prin cărți.*”

Cartea este un univers magic în care marii visători ai umanității au transmis generațiilor următoare zestrea lor de gânduri și de sentimente. Cartea este o lume în așteptare. Când o deschide, cititorul dă viață spiritelor ei vrăjite și cartea începe să trăiască.

Bibliografie:

M. Peneș, „*Literatura pentru copii*”, Ed. Ana, București, 2006.

Georgeta Pânișoară, „*Psihologia copilului modern*”, Ed. Polirom, 2011.

ELEVULUI MODERN, SPORIREA INTERESULUI PENTRU LECTURĂ

P.I.P. Diana Daboveanu
Școala Gimnazială Nr.1 Islaz

Cadrul didactic trebuie să răspundă prompt, la momentul adecvat, dorințelor copiilor de cunoaștere și înțelegere Pentru învățător este important de știut nu numai ce și cât citesc elevii, ci și cum înțeleg ei să citească o carte. Am considerat important ca elevii mei să înțeleagă ceea ce citesc, să fie în măsură să deosebească ceea ce este bun, util, constructiv și educativ, de ceea ce poate fi dăunător și, în sfârșit, să-și poată formula clar o opinie despre cartea citită.

Fără a minimaliza și, chiar, fără a exclude dintre sursele de lectură calculatorul, mi-am propus o mai bună apropiere a elevului de carte. Scopul este acela de a-l transforma pe elev într-un adevărat consumator de lectură, conștient de valoarea și importanța cărții, de rolul pe care îl ocupă aceasta în relaționarea cu lumea din jur. Consider că motivarea elevilor pentru lectură depinde, în primul rând, de efortul pe care îl face fiecare profesor în parte, clarificându-și el însuși anumite aspecte privind punerea în scenă a lecturii în școală.

Așadar, cartea, lectura nu sunt lucruri desuete, anacronice. Atât timp cât procesul poate fi actualizat, făcut să fie digerabil, recognoscibil, atât timp cât în vogă ajung să fie elevii care citesc.

Astfel, pentru a combate acest fenomen și pentru a stimula interesul elevilor pentru lectură, pentru a evidenția aportul benefic al cititului pentru dezvoltarea personalității umane prin fixarea unor avantaje spirituale și sociale, am demarat desfășurarea, în cadrul instituției noastre, o varietate de activități în care elevii își exprimă opinia legată de acest subiect.

O modalitate de a canaliza în mod constructiv preocupările elevilor spre actul literar o reprezintă cercul literar „*Cartea – lumea noastră imaginară*” .

Abordarea textelor literare propuse în cadrul cercului a pornit de la întocmirea de către lectori a unui jurnal de lectură, harta lecturii care a oferit posibilitatea de a regăsi subiectul povestii citite, firul acțiunii, personajele, ulterior reflecții care pot constitui un prim pas spre emiterea unor judecăți de valoare. Aspectele urmărite în cadrul jurnalului de lectură sunt următoarele: Ce am reținut din textul citit? , Ce sentimente mi-a provocat lectura? , Ce amintiri din experiența proprie mi-a trezit lectura textului? , Ce mi s-a părut deosebit în textul respectiv? , Ce nu mi-a plăcut în textul citit? , Extragerea unui fragment preferat și motivarea alegerii, Cu ce alte texte pot să compar textul citit? , În ce măsură așteptările mele la începutul lecturii au fost satisfacute de conținutul textului? , Ce modificări pot aduce în textul citit pentru a corespunde așteptărilor mele? , transpunerea în imagine a conținutului, a unui pasaj, a unui personaj etc.

Atractivitatea demersurilor derulate sub semnul cercului literar rezidă din varietatea activităților propuse: jocul de rol, jocul ideilor principale pentru sintetizarea conținutului, jocuri de povestire prin desen, jocuri de creație, jocuri de competiție prin mermorare și recitare ale unor versuri sau replici.

În concluzie, putem spune că lectura poate fi percepută și ca o plăcere, ea poate fi o activitate valorificată, utilă pentru a trăi mai frumos, pentru a descoperi și reflecta mai profund asupra lumii. O carte te poate îmbogăți spiritual, îți poate marca felul de a fi.

Astfel, Paul Cornea afirma în lucrarea sa *Introducere în teoria lecturii* „... că nici computerul, nici televizorul nu vor duce la dispariția cărții, că lectura va continua să joace un rol cardinal în viața oamenilor, că accelerarea progresului tehnic va fi mereu însoțită de remedierea compensatoare a unui spațiu liber pentru închipuire, visare și căutare de sens... Cred, vreau să cred

că vom continua să citim chiar dacă nu vor mai fi cărți. O vom face, la nevoie, pe ecrane portabile sau fixe, de buzunar ori de mari dimensiuni, dar vom continua s-o facem câtă vreme vom persevera să gândim și să producem bunuri simbolice. ,,

Bibliografie:

Ciupercă Livia, ,, Proiectarea didactică ,, , Editura Spiru Haret, Iași 2005.

Cornea, Paul, *Introducere în teoria lecturii*, Ed. Minerva, București, 1988

ELEVUL MODERN SI LECTURA DE SUETĂ

P.P. Mădălina Dinu
Grădinița cu P.P. nr. 7
Turnu Măgurele

Lectura de plăcere devine, în contextul actual, desuetă, puțini fiind elevii care mai citesc pentru că le face plăcere. Elevii generației actuale manifestă un dezinteres tot mai vizibil față de lectură, cartea făcând parte din ce în ce mai puțin din viața lor în afara școlii. Mulți dintre elevii de gimnaziu nu au permis la biblioteca școlară sau au renunțat să îl mai folosească odată cu trecerea la gimnaziu, în condițiile în care calculatorul și televizorul reușesc să ofere în ziua de azi mult mai mult decât o făcea până acum lucrarea tipărită, realitatea virtuală cucerind și îndepărtându-i tot mai mult de filele cărților.

Pentru reducerea acestui fenomen, școala și biblioteca școlară joacă un rol important în apropierea elevilor de lumea cărților și, implicit, de lectură. Cartea trebuie să devină parte din viața copilului de la cea mai fragedă vârstă. Ea îi ajută pe copii să parcurgă drumul cunoașterii de la concret la abstract, de la intuiție la reprezentare și fantezie. De aceea familia are un rol semnificativ în orientarea pozitivă spre lectură. Familia trebuie să fie sensibilizată asupra relației strânse dintre eșecul școlar și abandonul lecturii.

Pentru a determina intrarea autonomă a elevilor într-un proces continuu de lectură este necesară multiplicarea și diversificarea actelor de lectură ca și a motivațiilor pentru toate tipurile de texte. Cititorii de vârstă școlară medie, cu o atitudine socială în formare, caută, în bibliotecă lumea adiacentă lumii lor interioare, a visului și a devenirii, preferând să citească cărți de aventură, despre viața oamenilor, istorice, științifico-fantastice, polițiste.

De cele mai multe ori însă fondul de carte din cadrul bibliotecelor școlare, este redus, și nu vine în întâmpinarea intereselor și nevoilor cititorilor. Procentul de reînnoire sau de actualizare a fondului de carte, mai ales în mediul rural, este nesemnificativ. Pentru ca biblioteca să devină utilă, aceasta ar trebui să regândească dinamica mijloacelor sale de comunicare cu cititorii: oferte de carte, acțiuni culturale în cadrul ei, promovarea bibliotecii pe siturile de socializare, existența unei pagini sau a unui site al acesteia, etc.

Mulți elevi cred că la biblioteca instituției noastre, de exemplu, sunt numai cărți din programa obligatorie de lectură, ceea ce este departe de adevăr. Formarea unei atitudini pozitive față de lectură reprezintă unul dintre obiectivele cele mai importante ale profesorilor de limba și literatura română, de limbi străine dar și una din sarcinilor profesorilor diriginți. În activitatea sa profesorul urmărește formarea mai multor tipuri de motivații pentru lectură:

- intelectuale: prin care elevul descoperă structurile vieții, construcția cunoașterii, descoperirea interacțiunilor;

- afective: plăcerea de a descoperi și de a organiza, curajul, inițiativa;

- socio-afective: toleranța, spiritul pacifist.

În vederea trezirii interesului elevilor pentru lectură se impun diferite activități și metode:

- Alegerea textelor în concordanță cu orizontul de așteptare al elevilor;

- Entuziasmul profesorului când citește;

- Transpunerea textelor literare în alt limbaj: mimă, joc de rol, pantomimă, , dramatizare;

- Utilizarea metodelor interactive;

- Însoțirea activităților de citire cu cele de scriere;

- Parteneriate și activități comune cu biblioteca;
- Întâlnirea cu scriitori și critici literari;
- Dramatizarea unor texte cunoscute;
- Organizarea unor cercuri de lectură, cenacluri literare, a unor șezători și concursuri, etc.

Elevii citesc de obicei textele care au legătură cu interesele concrete și imediate ale lor, cu condiția să nu fie prea lungi și prea grele. Cărțile în general, nu le trezesc curiozitatea, ei nu vorbesc despre ele cu părinții sau cu prietenii, nu le schimbă între ei. Copiii sunt foarte influențați de mass media iar viața lor este dominată de triada: televizor-muzică-calculator, nu direct, ci prin intermediul propriului grup. Lipsa promovării cărților în această zonă culturală are o influență nefastă asupra elevilor. De aceea influența copiilor asupra copiilor mi se pare ca cea mai stabilă și eficace metodă de promovare a lecturii.

Ținând cont că cititorul de carte este sau poate deveni prin însăși practica lecturii un bun descifrator de texte dintre cele mai diverse, în timp ce fenomenul invers nu se petrece la fel de ușor, cititorul de texte simple nu devine automat, un bun cititor de texte complexe și că lectura influențează pozitiv rezultatele școlare ale elevilor este important ca profesorii, indiferent de materia predată, să acorde o importanță sporită promovării lecturii.

Importanța lecturii este evidentă și mereu actuală. E un instrument care dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni, făcându-se ecoul capacităților de gândire și limbaj. Există factori care determină lectura elevilor: particularitățile de vârstă și psihice, preferințele lor, climatul familial, care pot transforma lectura într-o necesitate, o foame de carte, o delectare sau nu.

Când gustul pentru lectură, cultul pentru carte s-au format din primii ani de școală, aceasta rămâne pentru toată viața o obișnuință utilă. Gustul pentru citit nu vine de la sine, ci se formează printr-o muncă a factorilor educaționali (familia și școala), o muncă caracterizată prin răbdare, perseverență, continuitate, voință. La vârsta preșcolară, atât familia, cât și grădinița, depun eforturi pentru a influența universul copilăriei prin basme, povești și poezii.

Lectura obligatorie – reprezintă modalitatea prin care, constrâns fiind, reușești să cunoști anumite texte, fără a-ți asuma vădit rolul de cititor. Termenul obligatoriu este perceput ca având o conotație negativă, restrictivă, instalând un mod de gândire dirijat și mai puțin asumat, aflat într-o oarecare antiteză cu ideea de lectură. Tocmai de aceea lecturile au devenit recomandate pentru a ști mai mult, pentru îmbogățirea orizontului cultural, pentru dezvoltare personală, dar și pentru a face față provocărilor societății actuale. Profesorii sunt în permanență preocupați să găsească noi modalități prin care lectura să redevină o preocupare constantă a elevilor, pentru ca și lectura recomandată să se bucure de plăcerea unui cititor în curs de a deveni pasionat.

Prin urmare, stimularea creativității și a talentului elevilor prin promovarea creațiilor proprii, propunerea unor proiecte tematice sau studii de caz, întâlniri cu scriitorii, dezbateri pe teme literare, vizionarea unor filme și discutarea lor în paralel cu textul literar, dramatizările unor texte, activitățile interactive de genul cercurilor de lectură, dar și concursurile pe teme literare sunt doar câteva dintre activitățile ce se pot desfășura în școală și în afara ei, care au drept scop sensibilizarea elevilor în vederea transformării lecturii obligatorii în lectură de plăcere.

Bibliografie:

Octavia Costea, Didactica lecturii, o abordare funcțională, ed. Institutul European, 2006
https://www.youtube.com/channel/UCVRxOtQqiFoWEaQ_uTKe4jw

ELEVUL MODERN SI LECTURA DE SUETĂ

P.P. Mirela Dulgheru,
Grădinița cu P.P. nr. 7,
Turnu Măgurele

Gustul pentru lectură se formează încă de la vârste fragede, în familie. Dar câte mame, mai stau să citească povești și basme, copiilor? Câți părinți urmăresc împreună cu copiii un film educativ? Câți părinți selectează cărțile sau emisiunile TV? Câți părinți comentează activitatea de la școală cu copiii lor? Să nu uităm că scopul lecturii, este acela de a forma progresiv un tânăr cu o cultură comunicațională și literară de bază, capabil să înțeleagă lumea din jurul său, să comunice și să interacționeze cu semenii, exprimându-și gânduri, stări, sentimente, opinii, să fie sensibil la frumosul din natură și la cel creat de om. La vârsta școlară mică se pun bazele formării personalității copilului: valorificarea capacităților intelectuale prin formarea unei motivații intrinseci pozitive, dezvoltarea intereselor, asigurarea echilibrului emoțional, formarea unei imagini despre sine și despre alții, capacitatea de a opera cu criterii morale și de adaptare normativă.

Atenția care se dă comunicării în clasele primare și nu numai, nu este întâmplătoare. Elevii sunt pregătiți pentru viață și în viață, în primul rând, ei comunică. Limba română, ca limbă maternă și ca obiect de studiu, ocupă locul central în ansamblul general de pregătire al elevilor, fiind principalul mijloc de comunicare și informare. A comunica este numai aparent ușor. Trebuie să cunoști și să stăpânești regulile fără de care mesajul transmis nu este perceput sau nu produce efectele dorite. Curriculum actual promovează sistemul comunicativ-funcțional, sistem ce presupune formarea integrată a capacităților de receptare/ exprimare orală și a celor de receptare a mesajului scris și de exprimare scrisă.

Calitatea procesului de comunicare eficientă va duce în final la formarea capacității de comunicare corespunzătoare pentru tinerii pe care îi formăm. Această disciplină are un pronunțat caracter practic, deși operează cu abstracțiuni. A nu ține seama de acest lucru înseamnă a face de-a dreptul imposibilă însăși învățarea regulilor și normelor gramaticale, deoarece acestea nu pot fi însușite decât prin procesul aplicării lor în practica exprimării.

Cunoscându-se faptul că în studiul limbii se operează cu abstracțiuni, este cât se poate de elocvent rolul pe care-l are această disciplină în dezvoltarea gândirii logice a elevilor.

Lectura are ca scop să dezvolte gustul elevilor pentru citit și să-i facă să iubească cartea, să le satisfacă interesul pentru a cunoaște viața, oamenii și faptele lor. Din cărți, copiii află multe lucruri despre anotimpuri, viața animalelor și a plantelor, despre descoperiri geografice, despre evenimente și personalități literare, artistice, istorice, despre frumusețile și bogățiile patriei.

Cărțile le vorbesc și despre sentimentele omenești, despre prietenie, cinste, omenie. Citirea cărților contribuie la îmbogățirea cunoștințelor elevilor, la formarea unui vocabular bogat, la dezvoltarea exprimării. Eroii cărților devin modele pentru elevi. Copiii au impresia că participă direct la fapte și evenimente din cuprinsul cărții. Pe unii eroi îi iubesc, pe alții îi urăsc. Ceea ce citesc în copilărie se întipărește în amintirea lor pentru toată viața și influențează dezvoltarea personalității. Lectura oferă copilului posibilitatea de a-și completa singur cunoștințele, de a le îmbogăți. Gustul pentru citit se formează printr-o muncă perseverentă a factorilor educaționali (familia și școala).

Orice plimbare poate fi un motiv pentru lectură, dar un alt fel de lectură - cea a semnelor de circulație, a comportamentului, a culorilor, a reacțiilor celorlalți. Orice călătorie prin și în afara

localității, este, de asemenea, un prilej pentru a povesti istoricul locurilor, pentru amintiri și impresii. Am sugerat părinților, ca în momentele lecturii, copilul să fie încurajat să redea prin desen ceea ce a înțeles, sau să asculte muzică potrivită textului audiat. Ținând cont de faptul că dezvoltarea cognitivă și emoțională a copiilor este diferită, părinții trebuie să fie atenți la dezvoltarea armonioasă, evitând comparațiile cu alții copii și observațiile care îi pot inhiba.

Este momentul să subliniez că pasiunea pentru lecturile extra-școlare nu trebuie să ducă la subaprecierea manualelor școlare și a pregătirii temeinice a lecțiilor. Dorința de a citi este constructivă numai în măsura în care se împletește organic cu însușirea elementelor de bază ale științei și culturii cu asimilarea noțiunilor fundamentale ale acestora.

Cunoștințele dobândite din lecturile particulare trebuie să se greveze pe un ton sigur și bogat de noțiuni studiate de-a lungul ariilor în școala primară. Raportul dintre lectura extrașcolară și studierea materiei prevăzută de programele școlare să fie unul de consolidare și clarificare reciprocă a unor probleme, nu de excludere sau de accentuare a unuia în detrimentul celuilalt.

„ A citi lectură înseamnă a te instrui fără eforturi prea mari, adesea delectându-te. „ Pasiunea pentru lectură să se împletească armonios, organic, cu pasiunea pentru studiu. Numai astfel lectura în afara clasei își poate atinge scopul instructiv. În munca de îndrumare sistematică a lecturii trebuie să se țină seama de toate aceste considerente, precum și de emotivitatea accentuată a școlarului.

Modalitatea concretă prin care lectura de plăcere este activată în centrul de documentare și informare este bazată pe animații de lectură, în care rolul dominant este al elevilor, profesorul documentarist asumându-și rolul de promotor al lecturii. Animațiile de lectură sunt activități care își propun să-i determine pe tineri să citească sau să reconcilieze relația lor cu cartea, activități de mediere culturală menite să reducă distanța dintre elev și sursa de informație. În acest sens, CDI-Lupșa a încurajat actul lecturii prin participări la concursuri precum și prin realizarea unei reviste on-line intitulată „ Centrul de documentare și informare o poartă spre univers „ care a avut următorul argument: Cu toții știm că mass-media este a patra putere în stat, influența ei asupra societății fiind una covârșitoare.

Fără să conștientizăm, suntem dependenți de sursele de informare, ziare, reviste, radio, televiziune sau Internet. Trăim într-un timp al vitezei, când timpul nu mai are răbdare, când informația circulă dintr-o parte în alta a lumii cu viteza gândului. Un singur click și întreaga planetă, printr-o rețea de comunicare extrem de complexă, află în aceeași secundă tot ceea ce s-a întâmplat într-un colț uitat de lume.

„ O carte este un sprijin, o mângâiere, un îndemn. Este câte una căreia îi datorezi cât și celui mai bun învățător. Ba chiar care-ți este cât ți-au fost și părinții.... Dar atunci trebuie să citim cu alegere. „ (Nicolae Iorga)

Trăim într-o perioadă caracterizată printr-o dinamică deosebită în toate domeniile, în plină restructurare și sincronizare a învățământului românesc cu cel european. De câțiva ani încoace, se vorbește tot mai insistent despre o „ criză a lecturii „ care atinge societatea și școala românească.

E incontestabil că mai toată lumea consumă azi un timp cu mult mai mare decât în trecut în fața micilor ecrane, dar, după cum o arată indicii concordante, pare că elevii și adolescenții suportă impactul principal, cu alte cuvinte ei sunt în primul rând cei care se îndepărtează de lectură în favoarea audio-vizualului.

Nu ignorăm radioul, televizorul sau internetul, dar spre deosebire de aceste surse informaționale și de culturalizare trebuie să spunem că nimic nu poate înlocui cartea. Instruirea și cultura nu se fac numai prin presă, prin radio și cinematograf sau internet, prin televiziune sau pe cale orală.

Prin lectura elevilor la clasele primare se urmăresc finalitățile: consolidarea deprinderii de citire corectă, fluentă, conștientă și expresivă, formarea și dezvoltarea gustului pentru lectură, lărgirea ariei de informație a elevilor, creșterea interesului pentru cunoașterea realității, îmbogățirea și dezvoltarea sentimentelor într-o gamă complexă, cunoașterea și înțelegerea valorilor etice, cultivarea sentimentelor, convingerilor, comportamentelor morale, dezvoltarea gustului estetic, îmbogățirea și activizarea vocabularului, dezvoltarea capacității creative, formarea idealurilor etice și estetice, dezvoltarea capacității de a gândi, și de a se exprima în conexiuni interdisciplinare, lărgirea orizontului imaginativ, al capacității de imaginare a unor universuri posibile, ca o anticipare a lumii viitorului.

Bibliografie:

- *** (2006), *Învățământul primar*, Nr. 4, Ed. Miniped, București
- Nuță, Silvia, (2000), *Metodica predării limbii române în clasele primare*, vol. I și II, Ed. Aramis, București.
- I. Serdean, *Metodica predării limbii române în învățământul primar*, E.D.P București 1988
- Constantin Cucoș - *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2006

LECTURA ÎN CITATE!

P.I.P. Mari Drind

Pentru că acum avem o groază de timp liber îndemn la lectură, la cărți lejere și pe gustul dmn. Cum cărțile pentru mine niciodată nu au fost prea puține, iar cuvântători care au susținut lectura de-a lungul istoriei sunt o mulțime am adunat mai jos, pentru cititorii de oriunde, o serie de citate despre actul esențial al lecturii. Lectura ca tărâm al frumosului. Pe unele le veți recunoaște cu siguranță, pe altele le ve-ți nota probabil ca puncte de reper, poate în unele chiar vă ve-ți regăsi; unele vor deveni rapid favoritele voastre, iar la altele veți reveni iar și iar sau le veți folosi atunci când se va ivi ocazia de a îndruma pe cineva spre lectură. Cum citate și motto-uri au fost și vor mai fi, eu las mai jos pe cele care îmi sunt cel mai aproape de suflet!

- „ *Lectura este unicul mijloc prin care putem aluneca, uneori involuntar, în pielea, vocea sau sufletul altcuiva.* „ **Joyce Carol Oates**

- „ *Singura modalitate de a tolera existența este de a te pierde în literatură ca într-o orgie veșnică.* „ **Gustave Flaubert**

- „ *Lectura, iată învățătura cea mai bună.* „ **Pușkin**

- „ *Lectura este o formă a fericirii. Ultima la care vom renunța.* „ **Fernando Savater**

- „ *Lectura este o călătorie interioară!* „ **Costel Zagan**

- „ *Lectura este muzica gândurilor scrise.* „ **Claudiu Ovidiu Tofeni**

- „ *Lectura este o formă a fericirii. Ultima la care vom renunța.* „ **Fernando Savater**

- „ *N-ar trebui să citești niciodată doar de plăcere. Citește ca să devii mai deștept! Mai puțin critic. Mai capabil să înțelegi comportamentul deviant al prietenilor tăi sau chiar pe al tău. Alege cărți grele. Din cele la care trebuie să te concentrezi atunci când citești. Și, pentru numele lui Dumnezeu, să nu te aud spunând: Nu pot să citesc ficțiune, am timp doar pentru adevăr. Ficțiunea este adevărul [...].* „ **John Waters**

- „ *Nu e alta mai frumoasă și de folos în toată viața omului zăbavă decât cititul cărților.* „ **Miron Costin**

- „ *De citit, citeam la întâmplare, pe apucate, și n-am studiat nimic serios. Singura mea specialitate adevărată era plictiseala pe care mi-o provoca învățătura sistematică. Îmi pregăteam însă cu grijă totdeauna câteva citate pe care la momentul oportun le debitam ca din întâmplare, ca să forțez o impresie favorabilă. Și au fost câțiva profesori care s-au lăsat înșelați, ba chiar au văzut în mine o speranță, ceea ce mă făcea să rîd în sinea mea cu recunoștință deoarece, sărmanii de ei, îmi dădeau fără voie încredere.* „ **Octavian Paler**

- „ *Cititul este extrem de util, iar cărțile sunt o companie bună, dacă le luați pe cele mai potrivite.* „ **Louise May Alcott**

- „ *Literatura este cel mai plăcut mod de a ignora viața.* „ **Fernando Pessoa**

- „ *Cititul este creativitate pasivă.* „ **Victoria Tokareva**

- „ *Există o singură modalitate de a deveni o persoană de cultură – citirea.* „ **Andre**

Morois

- „ *Aflați și citiți. Citiți cărți serioase. Viața va face restul.* „ **Fedor Mikhailovici**

Dostoievski

- „ *Citesc ciudat, iar cititul mă afectează în mod ciudat. Am citit ceva cu mult timp în urmă, citit și, de parcă mă încordez cu noi forțe, aprofundând totul, înțeleg clar și îmi atrag capacitatea de a crea.* „ **Fedor Mikhailovici Dostoievski**

- „ *Arta cititului este să știi ce să sări peste.* „ **Philip Hamerton**

• „ Unul dintre motivele lăcomiei cu care citim note ale oamenilor mari este mândria noastră: suntem bucuroși dacă ne asemănăm cu o persoană minunată prin orice mijloace, opinii, sentimente, obiceiuri – chiar slăbiciuni și vicii. Probabil, am fi găsit mai multe asemănări cu opiniile, obiceiurile și slăbiciunile oamenilor complet ne semnificative dacă ne-ar lăsa lucrările lor. „ **Alexandru Sergeevici Pușkin**

• „ Cititul este cea mai bună învățătură! „ **Alexandru Sergeevici Pușkin**

• „ Recitind literatura clasică, cititorul nu va vedea nimic nou în carte, dar uitându-se în interior va vedea ceea ce nu mai văzuse până acum. „ **Faleza Fadiman**

• „ Lectura repetată a cărților deja citite este piatra de contact cea mai de încredere a educației. „ **Christian Friedrich Hebbel (Goebbel)**

• „ Nu există o modalitate mai bună de a vă reîmprospăta mintea decât să citiți clasicii antici; merită să-l iei pe unul dintre ei în mâini, deși timp de o jumătate de oră, – acum te simți înviorat, ușurat și rafinat, ridicat și întărit – ca și cum ai fi răcorit cu o baie într-un izvor curat. „ **A. Schopenhauer**

• „ Citirea în adâncul conștiinței noastre ne permite să citim înțelegând cartea pentru noi înșine într-un mod nou, și nu modul în care ascultăm sensul altor cititori. „ **Mark Fabius Quintilian**

• „ Literatura reală începe acolo unde are loc descoperirea – descoperire nu numai pentru cititor, ci și pentru scriitor. „ **V. Kaverin**

Bibliografie:

Balotă, Nicolae, Arta lecturii, Editura Cartea Românească, București, 1978.

Zusak Markus, Hoțul de cărți, Editura Rao, București, 2014

IMPORTANȚA LECTURII PENTRU COPII

P.I.P. Justina Dobrica
Școala Gimnazială Bujoru

*„ Nu este alta mai frumoasă și mai de folos în toată viața omului zăbavă
decât cetitul cărților. „*

Miron Costin

Intr-o lume dominată de tehnologie, lectura a devenit pentru mulți dintre copii o ultimă prioritate în viață. Televizorul, calculatorul, telefonul, internetul, rețelele de socializare reprezintă principalele modalități de petrecere a timpului liber, însă ele nu vor putea înlocui niciodată valoarea morală, culturală și educativă a unei cărți. Chiar dacă sursele menționate pot avea și caracter educativ, nu vor avea niciodată un rol important în formarea caracterului unui copil.

Mari personalități ale culturii universale și naționale s-au întâlnit cu Biblia în timpul copilăriei, prin intermediul unor istorii biblice, auzite sau citite: „ Momente supreme ale școlărității erau fără îndoială recreațiile. Printre recreații se aprindea uneori luminoasă, ora de istorii biblice. Pe acestea ni le povestea dascălul și-mi plăceau, fiindcă se învățau fără carte. „ (Lucian Blaga)

Întrebat într-un interviu ce a citit, ce citește și ce va citi, Tudor Arghezi, personalitate remarcabilă a literaturii române a răspuns ostentativ și extrem de semnificativ: Biblia. El are credința că în această Carte a Cărților s-au concentrat înțelesurile nedeslușite ale Începutului și Sfârșitului, el are credința că prin lectura acesteia îl va descoperi pe Dumnezeu, pe care îl caută cu atâta ardoare.

Scopul lecturii, este acela de a forma progresiv un tânăr cu o cultură comunicațională și literară de bază, capabil să înțeleagă lumea din jurul său, să comunice și să interacționeze cu semenii, exprimându-și gânduri, stări, sentimente, opinii, să fie sensibil la frumosul din natură și la cel creat de om. Pasiunea pentru lectură ar trebui să apară la vârste fragede, încă din familie, dar astăzi unii părinți pun în mâna copilului telefonul sau tableta, iar cartea rămâne iarăși pe ultimul loc. Pasiunea pentru lectură ar trebui consolidată la școala în cadrul tuturor orelor, dar profesorul grăbit să-și parcurgă planificarea nu mai acordă atenție acestui aspect.

Școala este instituția socială în care se realizează educația organizată a tinerei generații. Ea este factorul decisiv pentru formarea unui om capabil să contribuie la dezvoltarea societății, să fie pregătit pentru muncă, să fie un model pentru cei din jurul său. Școala are un rol decisiv în formarea omului. Misiunea școlii este aceea de a contribui la realizarea idealului educativ impus de cerințele vieții sociale. Fiecare cadru didactic, prin disciplina pe care o predă, încearcă să pună o piatră de temelie în educația unui copil. Lectura contribuie la dezvoltarea capacității de exprimare scrisă și orală, dezvoltă imaginația și cultura generală a unui copil. Doar un copil care citește va reuși în viață și va aprecia frumosul, adevărul și dreptatea.

Lectura antrenează și dezvoltă capacități mintale, deoarece necesită un efort de gândire, de învățare conștientă. Lectura are valoare, implicații și eficiență deosebite, deoarece cartea reprezintă unul din importantele mijloace de memorare (de stocare) și transmitere de-a lungul generațiilor a tezaurului cultural-științific al umanității, absolut necesar continuității dezvoltării cunoașterii și societății, precum și dezvoltării personalității tinerelor generații.

Interesul pentru citit nu vine de la sine, ci se formează printr-o muncă a factorilor educaționali (familia și școala), o muncă ce presupune răbdare, perseverență, voință. Pentru ca apropierea de carte să devină o deprindere zilnică, iar plăcerea de a citi - o necesitate

dorită și trăită, e potrivit ca și familia să se implice activ în apropierea copilului de miracolul cărții, încă înainte de învățarea alfabetului. Familia constituie primul mediu de viață socială și culturală, iar prin valorile pe care le transmite copilului asigură premisele dezvoltării intelectuale, morale și estetice ale acestuia.

Există factori care determină lectura copiilor: particularitățile de vârstă și psihice, preferințele lor, climatul familial, factori care pot transforma lectura într-o necesitate, „o foame de carte”, o delectare sau nu. Când gustul pentru lectură, cultul pentru carte s-au format din primii ani de școală, acestea rămân pentru toată viața o obișnuință utilă.

Lectura propriu-zisă nu începe însă decât după ce copilul reușește singur să descifreze cu ușurință ideile ascunse în spatele semnelor grafice. Învățătorul sau părintele trebuie să sesizeze acest moment dificil din viața micuțului, pe jumătate înspăimântat de tainele scrisului, pe jumătate crispat de efortul făcut de descifrarea acestor semne curioase și pline de mister.

De-a lungul carierei mele didactice, am observat că mulți copii se luptă ani de-a rândul cu lecturarea cursivă a unui text, rămânând în imposibilitatea de a savura propriile lecturi. În locul curiozității, apare efortul inhibant al descifrării semnelor grafice, dincolo de care se ascund idei atât de frumoase și interesante.

Pentru a-i determina pe elevii mei să devină cititori pasionați, mi-am propus să le formez cu răbdare și stăruință, gustul pentru lectură.

Am întâlnit adesea copii care ascultă cu mult interes o poveste frumoasă, citită de altcineva, însă preferă să-și piardă vremea în modul cel mai neașteptat, fără să fie tentați să citească ei înșiși altceva decât ceea ce li se cere la orele de curs. Chiar și la cei care au învins greutățile începutului, gustul pentru lectură nu este format. Uneori, nu au la îndemână cărțile potrivite, alteori, indiferența pentru lectură a persoanelor apropiate determină aceeași atitudine copiilor. În astfel de cazuri intervenția învățătorului este absolut necesară.

Voi prezenta în continuare câteva modalități de stimulare a interesului pentru lectură începând din clasa I. Știm că micii școlari sunt vrăjiți de carte, sunt purtați de aceasta în universul minunat al cunoașterii. Învățătorul este dator să îndrume pașii tinerelor mlădițe pe acest nou drum, plin de neprevăzut.

În clasa I un rol important îl are conversația problematizată, care menține vie relația dascăl-elev. După studierea textelor din abecedar, pe care le-am analizat și comentat în mod amănunțit am recomandat lecturi potrivite vârstei, pe marginea cărora s-au purtat discuții. După ce textele au fost parcurse am lansat următoarele cerințe: să formuleze întrebări pe care să le adreseze colegilor; să folosească cuvintele noi și expresiile artistice în contexte variate; să redea prin cuvinte proprii conținutul textelor citite; să recunoască ilustrațiile care înfățișează personaje sau scene din poveștile citite; să le așeze în ordinea desfășurării faptelor.

Începând cu clasa a II-a, o altă formă de îndrumare a lecturii o constituie formarea bibliotecii de clasă, precum și a bibliotecii personale. Prima se compune din cărți aduse de copii și învățător, se stabilește un bibliotecar al clasei și se apoi se trece la împrumutarea cărților. La clasele a III-a și a IV-a interesul elevilor pentru lectură se amplifică. La studierea unor autori am căutat să îi stimulez pe elevi să citească și alte opere scrise de aceștia. Am întocmit cu elevii portofolii pentru fiecare scriitor cunoscut, cuprinzând portretul, date biografice și aspecte esențiale din opera lor, prilej cu care am stârnit curiozitatea și interesul pentru lectură.

Ghicitorile literare sunt mijloace pasionante ce-i invită pe copii la lectură. Acestea se pot desfășura astfel: se citește un fragment și se cere elevilor să indice opera și autorul, sau să recunoască lectura în care erou principal este Nică etc.

Foarte apreciat de elevi este și jocul cu versurile: învățătorul recită unu-două versuri dintr-o poezie, iar elevii continuă.

Diafilmele, benzile audio și video cu povești constituie un alt important mijloc de îndrumare a lecturii. Ele prezintă operele literare în imagini vizuale și auditive. După lectură elevii pot face comparații, stabilind asemănări și deosebiri între întâmplările prezentate. Lecțiile de popularizare a cărților, a unor scriitori, reprezintă, de asemenea, un mijloc de îndrumare a lecturii particulare. O carte pentru copii nou apărută se citește mai întâi de către învățător, apoi se prezintă elevilor. Aceștia își notează titlul și autorul, pentru a o putea procura. Expozițiile de carte se pot organiza în clasă și cuprind cărți despre o temă anume ce pot fi lecturate de elevi - ex. „Din viața plantelor”, „Trecutul glorios al patriei”, „Povestiri despre animale”, „Șezătorile și medalioanele literare invită din nou elevii la lectură.

Dramatizările făcute cu școlarii după unele texte literare i-au stimulat pe elevi să citească mai mult din dramaturgia românească.

În afară de citirea independentă a lecturii particulare am folosit și citirea în colectiv. Această citire se realizează de către învățător sau elevi care citesc corect și expresiv; are rol de a aprofunda și purta discuții pe marginea lecturii citite.

Lectura necesită nu numai îndrumare, dar și control. Procedeele de efectuare a controlului sunt variate și depind de scopul urmărit imediat: anchetele, controlul fișelor de cititor de la bibliotecă, convorbiri cu elevii, fișe de lectură.

Pentru învățător este important de știut nu numai ce și cât citesc elevii, ci și cum înțeleg ei să citească o carte. Am considerat important ca elevii mei să înțeleagă ceea ce citesc, să fie în măsură să deosebească ceea ce este bun, util, constructiv și educativ.

Bibliografie:

Beillerot, J. et Mosconi, N. (sous la direction de) *Traité des sciences et des pratiques de l'éducation*, Paris, Dunod, 2006, Bercu, N. (coord.)

Bissonnette, S., Richard, M., Gauthier, *Studii de sociologie a educației*, București, EDP, 1978

INTERESUL PENTRU LECTURĂ – PROFESORUL MODERN

P.I.P. Lucica Liliana Grosu
Școala Gimnazială nr.1 Lunca

Interesul scăzut pentru lectură are numeroase efecte negative atât pentru derularea procesului instructiv - educativ, cât și pentru dezvoltarea unei personalități armonioase a elevilor, capabil să răspundă pozitiv cerințelor sociale. Astfel duc către un bagaj informațional scăzut, deținerea unui vocabular sărac, ceea ce determină imposibilitatea elevilor de a se exprima coerent, logic și persuasiv.

Fără a minimaliza și fără a exclude dintre sursele de lectură calculatorul, elevul trebuie să se apropie de carte. Scopul este acela de a-l transforma pe elev într-un adevărat consumator de lectură, conștient de valoarea și importanța cărții, de rolul pe care îl ocupă aceasta în relaționarea cu lumea din jur. Consider că motivarea elevilor pentru lectură depinde, în primul rând, de efortul pe care îl face fiecare profesor în parte, clarificându-și el însuși anumite aspecte privind punerea în scenă a lecturii în școală. Lectura poate fi percepută ca o plăcere, ea poate fi o activitate valorificată, utilă pentru a trăi mai frumos, pentru a descoperi și reflecta mai profund asupra lumii. O carte te poate îmbogăți spiritual, îți poate marca felul de a fi. Paul Cornea afirma în lucrarea sa *Introducere în teoria lecturii* „... că nici computerul, nici televizorul nu vor duce la dispariția cărții, că lectura va continua să joace un rol cardinal în viața oamenilor, că accelerarea progresului tehnic va fi mereu însoțită de remedierea compensatoare a unui spațiu liber pentru închipuire, visare și căutare de sens... Cred, vreau să cred că vom continua să citim chiar dacă nu vor mai fi cărți. O vom face, la nevoie, pe ecrane portabile sau fixe, de buzunar ori de mari dimensiuni, dar vom continua s-o facem câtă vreme vom persevera să gândim și să producem bunuri simbolice. „

O altă modalitate de a canaliza în mod constructiv preocupările elevilor spre actul literar o reprezintă cercul literar „*Cartea – fereastră deschisă spre lumea imaginară* „. Cercul de lectură se dorește a fi o formă de activitate extracurriculară, creată cu scopul de a permite elevilor să se întâlnească firesc și bucuros cu cartea și cu alți cititori. Cadrul în care se derulează se voiește a fi lipsit de constrângeri, astfel încât fiecare cititor să-și poată manifesta preferințele de lectură și să poată avea propriile chei de interpretare. Astfel, se formează o comunitate în care participanții își pot împărtăși reacțiile subiective și gândurile, să le confrunte cu ale celorlalți și, în felul acesta să le clarifice.

Așadar, prin utilizarea strategiilor didactice eficiente, interactive, putem dezvolta competența lectorală a elevului, poate crește motivația și plăcerea lecturii, dezvoltând cititorul activ pe tot parcursul vieții. Crearea contextelor adecvate învățării, atât în cadrul formal, cât și nonformal, contribuie la creșterea stimei de sine a elevului, care devine mai deschis spre colaborare și cooperare, diversificarea formelor de organizare a atelierelor de discuție, a prezentărilor de carte îi motivează pe elevi pentru a citi.

În concluzie, dezvoltarea competenței de lectură este un proces de lungă durată, se desfășoară pe parcursul întregii școlarități, iar lectura poate fi calea de modernizare a societății. Demersul educațional al profesorului de limbă și literatură română trebuie să fie orientat spre formarea cititorului cult, activ pe tot parcursul vieții, explorând anumite conținuturi educaționale

pentru dezvoltarea elevului în spiritul valorilor general –umane precum Binele, Frumosul, Adevărul, Libertatea, Toleranța, valori esențiale pentru dezvoltarea armonioasă a personalității.

Bibliografie:

Cornea, Paul, *Introducere în teoria lecturii*, Ed. Minerva, București, 1988

Popescu C., Stănescu A. Ghid metodic interdisciplinar „Educație prin lectură „

LECTURA DE PLACERE SI TINERI CARE IUBESC LECTURA

P.I.P. Dana Elena Iordan
Școala Gimnazială Nr. 1 Islaz

Chiar dacă mai sunt copii și tineri care iubesc lectura, cei mai mulți adolescenți își caută informațiile pe internet, pentru a câștiga timp; în prezent doar elevii pasionați de lectură mai cumpără cărți ori merg la bibliotecă pentru a le împrumuta.

Lectura propriu-zisă nu începe însă decât după ce copilul reușește singur să descifreze cu ușurință ideile ascunse în spatele textelor.

Specialiștii sunt convinși că „dacă o carte nu e trendy, elevul nu o citește“. Potrivit unor statisticii ce vizează rolul lecturii în viața elevilor, 20, 25% dintre ei o consideră o pasiune, 12, 65% - o obligație, 43, 03% - un mod de a te instrui, 16, 45% - un mod de a-ți petrece timpul liber și 7, 59% - un mod de a uita de problemele zilnice.

Lectura de plăcere – este situația ideală și perfectă, fără recompensă materială, o poveste despre puterea cuvintelor de a crea lumi, o călătorie pe care o faci cu bucurie și pe care o împărtășești cu mare drag apropiaților. Cititul în fața copilului și în special cititul cu voce tare dau rezultate deosebite. Este un moment special pentru ei, când se simt aproape de părinți și iubiți de aceștia. Părinții pot înregistra poveștile preferate ale copilului lor și să le dea acestuia pentru a le asculta atunci când dorește. Pe copiii de vârstă școlară mică îi impresionează totul, îi bucură, îi entuziasmează toți stimulii pozitivi, după cum cei negativi îi întristează și le provoacă insatisfacții. Capacitatea de a combina imaginile va facilita desfășurarea proceselor memoriei și imaginației, condiție a unei învățări inteligibile și durabile.

Lectura poate fi o activitate valorificată, utilă pentru a trăi mai frumos, pentru a descoperi și reflecta mai profund asupra lumii

Lecturile au devenit recomandate pentru a ști mai mult, pentru îmbogățirea orizontului cultural, pentru dezvoltare personală, dar și pentru a face față provocărilor societății actuale.

Lectura dezvoltă imaginația și creativitatea, îmbunătățește memoria. „Șueta „este definită în dicționarul explicativ al limbii române ca fiind o conversație ușoară, spirituală și distractivă între prieteni. (Alcătuită mai ales din bârfe, povestiri de noutăți și anecdote. Etc..) „Ne-a tras Jan o șuetă de nu mai puteam scăpa. „Camil Petrescu, C.V. 63.

Dragostea pentru lectură nu se moștenește, nu se învață, ci se dezvoltă prin apropiere de lumea minunată și sensibilă a cuvintelor potrivite. „Oricărui copil mic îi face plăcere să se exprime, pentru ca aceasta îi dă bucuria de-a se simți trăind; de aici se deduce necesitatea de a se da exprimării personale cea mai mare libertate și de a o recunoaște drept cea mai instinctuală dintre manifestările spontane: a vorbi, a face, a crea, a acționa în toate domeniile, iată miezul pricipiului fundamental al pedagogiei - libera exprimare. „Cartea reprezintă mai întâi cel mai complet depozit al inteligenței omenești, înmagazinând în filele ei cunoștințe, sensibilitate, fapte pe care le păstrează intacte un timp nedefinit. Copiii sunt foarte influențați de mass media iar viața lor este dominată de triada: televizor-muzică-calculator, nu direct, ci prin intermediul propriului grup. Lipsa promovării cărților în această zonă culturală are o influență nefastă asupra elevilor.

O dată format gustul pentru lectură se poate transforma într-o adevărată pasiune. Influența pasiunii pentru citit, formată din anii copilăriei sau ai adolescenței poate să se resimtă toată viața. Marile personalități culturale ale omenirii au fost cititori pasionați. La elevi, această pas Putem spune că lectura este un proces fundamental pentru toți oamenii prin intermediul căruia putem învăța ceva nou și interesant, ne putem dezvolta aptitudinile de comunicare și ne putem recrea

printre multe altele, trăind alături de personajele noastre favorite toate experiențele, aventurile, bucuriile și dezamăgirile lor.

Lectura este o modalitate interesantă și plăcută de a vizita țărâmurile magice, de a cunoaște personaje uimitoare atât reale cât și fantastice și de a ne îmbogăți cunoștințele generale. Lectura este o modalitate interesantă și plăcută de a vizita țărâmurile magice, de a cunoaște personaje uimitoare atât reale, cât și fantastice și de a ne îmbogăți cunoștințele generale. Cred că lectura rămâne, încă, una dintre căile importante de formare și dezvoltare personală. Iar rolul profesorului este acela de a o menține vie, ba chiar de a o face atractivă. Lectura este, încă, o modalitate esențială prin care chiar și copiii de azi pot înțelege lumea și se pot înțelege mai bine pe ei înșiși.

Bibliografie:

Cucoș, C. Timp și temporalitate în educației. Pentru un management al timpului școlar. Iași: Ed. Polirom, 2002

Cucoș, C. Teoria și metodologia evaluării. Iași: Ed. Polirom, 2008

MICII CITITORI ȘI UTILIZAREA CONCOMITENTĂ A CĂRȚII ȘI A MIJLOACELOR MODERNE AUDIOVIZUALE

P.I.P.P. Erika Lița
Grădinița cu P.N. Nr. 2 Prundu

Cred că lectura rămîne, încă, una dintre căile importante de formare și dezvoltare personală. Iar rolul profesorului este acela de a o menține vie, ba chiar de a o face atractivă. Lectura este, încă, o modalitate esențială prin care chiar și copiii de azi pot înțelege lumea și se pot înțelege mai bine pe ei înșiși. Profesorii nu pot ignora acest rol fundamental al lecturii. Cred că mulți dintre ei pot selecta texte relevante pentru elevii lor și pot propune abordări care să provoace inteligența, imaginația, sensibilitatea și creativitatea elevilor. Depinde doar de profesor cum reușește să facă acest lucru. Dacă profesorul nu încearcă, elevul îl va ignora. Câtă vreme există o asociație a profesorilor de română (ANPRO), cercuri și cluburi de lectură, edituri care scot cărți pentru copii, profesorul nu e tocmai singur în acest efort. De aceea, e bine ca profesorul să știe ce interese de lectură au elevii, ce medii folosesc pentru a citi, spre a putea face legături între ceea ce citește pentru școală și ceea ce citește și cum citește în timpul liber. Este bine ca oferta de texte propuse spre studiu să fie echilibrată, în așa fel încât elevii să citească și texte recente sau actuale (din literatura română și universală), care sunt de interes pentru ei, dar și texte *canonice* (care au, fără îndoială, un potențial formativ – la nivel personal, identitar, cultural – ce poate fi valorificat). Indiferent însă de tipul textului propus pentru lectură, modul în care profesorul reușește să deschidă interesul elevilor pentru text este fundamental.

Când are de predat un fragment din *Amintiri din copilărie*, profesorul constată că elevii au dificultăți să înțeleagă textul la nivel lexical (din cauza abundenței de regionalisme) sau că universul din carte li se pare foarte îndepărtat de al lor și, ca atare, puțin interesant. Pot fi depășite aceste obstacole? Cu siguranță, dacă profesorul reușește să facă textul accesibil și atractiv, mizînd, de pildă, pe o abordare care să meargă către discutarea temei textului, care este copilăria. Cum anume Nică și copiii de azi se bucură la fel sau diferit de copilărie?

De aici, discutarea fragmentului ales, în legătură cu alte texte despre copilărie citite de ei (de pildă, *Aventurile lui Tom Sawyer*, *Jurnalul unui puști* sau *Însemnările unei puștoaice*, *Jurnalul secret al lui Adrian Mole* sau *Băiatul miliardar*), dar și în legătură cu propriile experiențe, considerate semnificative pentru copiii din ziua de azi. Organizarea unor astfel de discuții se poate realiza după ce elevii își împărtășesc ideile în grup, în clasă sau pe o temă de discuții pe care și-o creează pe Internet. De asemenea, abordările surprinzătoare sunt binevenite: elevii pot povesti fragmentul studiat dintr-o perspectivă nouă, care să-i ajute să-l vadă pe Nică și prin ochii celorlalți: ai mamei, ai tatălui, ai Smărăndiței, ai Irinucăi, ai mătușii Mărioara. Apoi, să scrie ce cred ei despre Nică. sunt multe căi prin care profesorul îi poate implica pe elevi în discutarea textului. Cu condiția să aibă această disponibilitate, de a încerca să intre și în pielea elevului, pentru a vedea cum îl poate provoca. În final, elevii vor fi capabili să exprime un punct de vedere despre text, dar și despre copilărie. Iar acest tip de achiziție este cu siguranță valoros, nu doar pentru un examen, ci și pentru propria înțelegere pe care elevii și-o pot construi despre lume și despre ei înșiși.

Micii cititori trebuie inițiați și deprinși cât mai de timpuriu cu utilizarea concomitentă a cărții și a mijloacelor moderne audiovizuale ca premisă esențială a unei învățături eficiente. Din partea factorilor educativi este nevoie de răbdare, perseverență, voință, precum și de modelul propriu. Există factori care determină lectura copiilor: particularitățile de vârstă și psihice, preferințele lor, climatul familial, factori care pot transforma lectura într-o necesitate, ,, o foame

de carte ,, , o delectare sau nu. Când gustul pentru lectură, cultul pentru carte s-au format din primii ani de școală, acestea rămân pentru toată viața o obișnuință utilă. Lectura propriu-zisă nu începe însă decât după ce copilul reușește singur să descifreze cu ușurință ideile ascunse în spatele semnelor grafice. Învățătorul sau părintele trebuie să sesizeze acest moment dificil din viața micuțului, pe jumătate înspăimântat de tainele scrisului, pe jumătate crispat de efortul făcut de descifrarea acestor semne curioase și pline de mister.

Am întâlnit adesea copii care ascultă cu mult interes o poveste frumoasă, citită de altcineva, însă preferă să-și piardă vremea în modul cel mai neașteptat, fără să fie tentați să citească ei înșiși altceva decât ceea ce li se cere la orele de curs. Chiar și la cei care au învins greutățile începutului, gustul pentru lectură nu este format. Uneori, nu au la îndemână cărțile potrivite, alteori, indiferența pentru lectură a persoanelor apropiate determină aceeași atitudine copiilor. În astfel de cazuri intervenția învățătorului este absolut necesară.

Voi prezenta în continuare câteva modalități de stimulare a interesului pentru lectură începând din clasa I. Știm că micii școlari sunt vrăjiți de carte, sunt purtați de aceasta în universul minunat al cunoașterii. Învățătorul este dator să îndrume pașii tinerelor mlădițe pe acest nou drum, plin de neprevăzut în clasa I, un rol important îl are conversația problematizată, care menține vie relația dascăl- elev. După studierea textelor din abecedar, pe care le-am analizat și comentat în mod amănunțit am recomandat lecturi potrivite vârstei, pe marginea cărora s-au purtat discuții. După ce textele au fost parcurse am lansat următoarele cerințe: să formuleze întrebări pe care să le adreseze colegilor; să folosească cuvintele noi și expresiile artistice în contexte variate; să redea prin cuvinte proprii conținutul textelor citite; să recunoască ilustrațiile care înfățișează personaje sau scene din poveștile citite; să le așeze în ordinea desfășurării faptelor.

Începând cu clasa a II-a, o altă formă de îndrumare a lecturii o constituie formarea bibliotecii de clasă, precum și a bibliotecii personale. Prima se compune din cărți aduse de copii și învățător, se stabilește un bibliotecar al clasei și se apoi se trece la împrumutarea cărților. La clasele a III-a și a IV-a interesul elevilor pentru lectură se amplifică. La studierea unor autori am căutat să îi stimulez pe elevi să citească și alte opere scrise de aceștia.

Am întocmit cu elevii portofolii pentru fiecare scriitor cunoscut, cuprinzând portretul, date biografice și aspecte esențiale din opera lor, prilej cu care am stârnit curiozitatea și interesul pentru lectură. Ghicitorile literare sunt mijloace pasionante ce-i invită pe copii la lectură. Acestea se pot desfășura astfel: se citește un fragment și se cere elevilor să indice opera și autorul, sau să recunoască lectura în care erou principal este Nică etc.

Foarte apreciat de elevi este și jocul cu versurile: învățătorul recită unu-două versuri dintr-o poezie, iar elevii continuă. Diafilmele, benzile audio și video cu povești constituie un alt important mijloc de îndrumare a lecturii. Ele prezintă operele literare în imagini vizuale și auditive. După lectură elevii pot face comparații, stabilind asemănări și deosebiri între întâmplările prezentate.

Expozițiile de carte se pot organiza în clasă și cuprind cărți despre o temă anume ce pot fi lecturate de elevi- ex. Din viața plantelor, Trecutul glorios al patriei, Povestiri despre animale. Șezătorile și medalioanele literare invită din nou elevii la lectură.

Dramatizările făcute cu școlarii după unele texte literare i-au stimulat pe elevi să citească mai mult din dramaturgia românească. În afară de citirea independentă a lecturii particulare am folosit și citirea în colectiv. Această citire se realizează de către învățător sau elevi care citesc corect și expresiv; are rol de a aprofunda și purta discuții pe marginea lecturii citite. Lectura necesită nu numai îndrumare, dar și control.

Procedeele de efectuare a controlului sunt variate și depind de scopul urmărit imediat: anchetele, controlul fișelor de cititor de la bibliotecă, convorbiri cu elevii, fișe de lectură.

Pentru învățător este important de știut nu numai ce și cât citesc elevii, ci și cum înțeleg ei să citească o carte. Am considerat important ca elevii mei să înțeleagă ceea ce citesc, să fie în măsură să deosebească ceea ce este bun, util, constructiv și educativ, de ceea ce poate fi dăunător și, în sfârșit, să-și poată formula clar o opinie despre cartea citită.

Elevii conștientizează faptul că lectura îi ajută să se dezvolte în plan personal, le stimulează gândirea critică și abilitățile de comunicare. În acest fel, vom avea ocazia de a performa pe viitor. O modalitate plăcută de a ne odihni și relaxa în același timp este posibilă prin intermediul lecturii.

Atenția care se dă comunicării în clasele primare și nu numai, nu este întâmplătoare.

Bibliografie:

B., Popescu, A. Managementul clasei. Ghid pentru profesori și învățători. UNICEF, CPE, 2007. Cosmovici, A., Iacob, L. (coord.)

REALITATI CONTEMPORANE, ELEVUL MODERN SI LECTURA DESUETA

P.I.P.P. Daniela Lupu
Grădinița cu P.P. Nr. 7
Turnu Măgurele

Rezultatele studiilor referitoare la dezvoltarea inteligenței și comportamentului creator întregesc contribuția psihologiei școlare la formarea și dezvoltarea, în condițiile învățământului, a personalității elevilor. De fapt, bazele personalității se pun de timpuriu. Elevii învață ca treptat să nu manifeste indiferență față de sarcinile școlare. Și tot treptat ei adoptă o atitudine participativă față de acestea. Astfel, învățarea se transformă din ce în ce mai mult în autoînvățare, în studiu individual aprofundat, înțeles ca o necesitate imperioasă. Problema formării și dezvoltării personalității se află în centrul preocupărilor educatorilor. Comportamentele acestora, în special aptitudinile și caracterul trebuie modelate la elevi cu toată atenția. Și în volumul de față acestor probleme ale personalității li s-a rezervat un loc aparte.

Transformări importante se produc în reprezentările copilului. Aceste transformări se referă atât la conținutul reprezentărilor, cât și la capacitatea copilului de a opera cu ele. Mai întâi, vom observa că micul școlar posedă reprezentări despre obiecte cunoscute (animale, fructe), despre colegii lui și alte persoane. Treptat, reprezentările vor fi mai diferențiate și mai bine organizate. De asemenea, se dezvoltă capacitatea copilului de a opera liber și activ cu ele (de exemplu, în desene sau în povestiri). Capacitatea de a combina imaginile va facilita desfășurarea proceselor memoriei și imaginației, condiție a unei învățări inteligibile și durabile. Datorită reprezentărilor, copiii își pot însuși cunoștințe despre numeroase obiecte, evenimente și situații la care nu au fost martori.

Intrarea într-un mediu cu totul nou, necunoscut îi creează copilului multe griji și frământări sufletești. Trăirile lui emoționale sunt foarte intense, dar obișnuirea cu noua activitate și cu noii colegi temperează această intensitate. Activitatea școlară, bine organizată și condusă cu pricepere și tact pedagogic, dezvoltă emoții și sentimente pozitive, cum sunt: plăcerea de a învăța, mulțumirea pentru rezultatele școlare pozitive, bucuria pentru o notă bună etc. Diferitele tipuri de emoții și sentimente se cultivă cu ajutorul povestirilor, poeziilor, muzicii, desenului etc. Pe copiii de vârstă școlară mică îi impresionează totul, îi bucură, îi entuziasmează toți stimulii pozitivi, după cum cei negativi îi întristează și le provoacă insatisfacții.

La vârsta anterioară predarea lecțiilor se realiza de către învățător. În pubertate când, începând cu clasa a V-a, diferitele obiecte de învățământ (limba română, matematica, fizica, istoria etc.) sunt predate de cadre didactice specializate, puberul se află sub influența educațională a mai multor profesori. El va trebui să se adapteze la noua situație și să accepte să-și desfășoare activitatea de învățare în conformitate cu cerințele școlare pe care aceștia le formează față de el. Învățarea însăși suportă restructurări: conținutul ei se îmbogățește prin asimilarea cunoștințelor la mai multe materii, dar și dificultățile cresc, determinate de complexitatea cunoștințelor. Puberului i se cere un efort de învățare mai mare, o mai rațională organizare a timpului de studiu, conștiințiozitate, responsabilitate și seriozitate.

O largă acceptare în zilele noastre are conceperea învățării ca proces prin care se produce o modificare de comportament sau se achiziționează un comportament nou în vederea unei adoptări mai adecvate la mediu, cu precizarea că modificarea de comportament sau noutatea acestuia trebuie să fie de durată. În acest înțeles, larg, învățarea este o activitate comună omului și

animalelor. Pentru că și animalele dobândesc o anumită experiență, care le mijlocește adaptarea la mediul natural. Numai că omul nu trăiește numai în mediul natural. El trăiește și își desfășoară activitatea cu precădere în mediul social și cultural. De aceea, prin învățare omul ia cunoștință de lume și și-o însușește prin intermediul descoperirii, al decodificării și asimilării informației sociale, care este fixată în obiectele culturii și civilizației.

Dacă Eminescu se raporta la predecesori mai modesti sublicitându-se voit ca reprezentant al epigonilor, Ion Muresan face meta-metapoezie si intertext de gradul doi în Din vorbă în vorbă. Poemul, din cartea Alcool, pune în scenă nu doar personajele lui Muresan, ci si... modulații eminesciene din Epigonii..Spoiala ce le repugna lui Eminescu si Maiorescu, lustrul fără bază, calpul atitudinii emfatică sunt convertite de Muresan, într-un prozaism voit si pitoresc al înscenării, într-o stergere completă a conturului celui care privește, cântărește si judecă. Epigonii lui Muresan sunt atât de admirativi, încât ei nici nu mai apar ca element uman de contrast. Epigonii suntem noi si atât e suficient. Ei trebuie văzuți: Noi, cei care i-am cunoscut, noi ce le datorăm? / Noi, cei care i-am cunoscut, le datorăm o lacrimă amară./ Căci zi de zi au intrat în cărciuma noastră: / «Un aperitiv Tismana», zicea el, iar ea, imediat apoi/ (suflând peste lentilele groase, ochelari de miop, si stergându-le cu poala rochiei)/ «si un lichior Primula, unul mic»./ Băutura rosie lângă băutura verde si picior lângă picior si/ priviri fugare spre pădurea arâmie si vorbe, vorbe, vorbe, / până la ora când ieseau copiii de la școală.// Dar noi, cei care nu i-am cunoscut, noi ce le datorăm? / Noi, cei care nu i-am cunoscut, le datorăm o lacrimă amară./ Asa cum plângem auzind din pereți voci dragi explicându-ne viața./ Căci ei au avut răbdare si mult au explicat./ si fără să spună nimic important, au fost mereu bine înțeleși.

Bibliografie:

Ausubel, D. B., Robinson, F.G. Învățarea în școală, O introducere în psihologia pedagogică, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1981

Ciobanu, O. Educația și dezvoltarea umană durabilă, în Educație și dezvoltare. Educația economică și antreprenorială, București, Editura ASE, 2001

Cosmovici, A. Obiectul și importanța psihologiei școlare, în Psihologie școlară (coord. Cosmovici, A., Iacob, L.), Iași, Polirom, 1998

REALITĂȚI CONTEMPORANE, ELEVUL MODERN ȘI LECTURA DESUETĂ

P.I.P. Daniela Alexandra Mitroi

Grădinița cu P.P. nr.7

Turnu Măgurele

Miron Costin sublinia că nu există un ideal nobil la fel ca “cetitul cărților”, de aceea elevii trebuie să înțeleagă că a citi o carte înseamnă a pătrunde într-un univers de gânduri, idei și sentimente ce îmbogățesc mintea și sufletul. Lectura este un indicator pentru gradul de civilizație a unui popor. Actul de a citi, este o condiție primă a reușitei elevului, apoi, mijloc de acces la cunoașterea generală și specializată, deci instrument al echilibrării sociale. Deși este determinată de diferiți factori (politici, sociali, economici, geografici, culturali) lectura rămâne la nivelul opțiunii individuale.

Lectura de plăcere devine, în contextul actual, desuetă, puțini fiind elevii care mai citesc pentru că le face plăcere. Elevii generației actuale manifestă un dezinteres tot mai vizibil față de lectură, cartea făcând parte din ce în ce mai puțin din viața lor în afara școlii. Mulți dintre elevii de gimnaziu de la școala în care predau nu au permis la biblioteca școlară sau cea comunală sau au renunțat să îl mai folosească odată cu trecerea la gimnaziu, în condițiile în care calculatorul și televizorul reușesc să ofere în ziua de azi mult mai mult decât o făcea până acum lucrarea tipărită, realitatea virtuală cucerind și îndepărtându-i tot mai mult de filele cărților.

Pentru reducerea acestui fenomen, școala și biblioteca școlară joacă un rol important în apropierea elevilor de lumea cărților și, implicit, de lectură. Cartea trebuie să devină parte din viața copilului de la cea mai fragedă vârstă. Ea îi ajută pe copii să parcurgă drumul cunoașterii de la concret la abstract, de la intuiție la reprezentare și fantezie. De aceea familia are un rol semnificativ în orientarea pozitivă spre lectură. Familia trebuie să fie sensibilizată asupra relației strânse dintre eșecul școlar și abandonul lecturii.

În societatea actuală, pedagogia modernă accentuează necesitatea integrării tuturor categoriilor de elevi în învățământul de masă, prin adaptarea didacticii la particularitățile lor individuale. Învățământul normal tinde de asemenea să se specializeze din ce în ce mai mult în funcție de particularitățile individuale ale elevilor, folosind metode, mijloace și forme de predare-învățare-evaluare din ce în ce mai diferențiate.

Cartea reprezintă dorință de cunoaștere, pasiune, visare, hrană pentru suflet și minte, povestea vieții. Criticul și istoricul literar francez Émile Faguet definea cartea ca fiind „o mică mobilă a minții noastre, motorul spiritului, unelta care vine în ajutorul lenei de-a gândi, a insuficienței noastre, cum și a bucuriilor sufletului”.

Chiar dacă mai sunt copii și tineri care iubesc lectura, cei mai mulți adolescenți își caută informațiile pe internet, pentru a câștiga timp; în prezent doar elevii pasionați de lectură mai cumpără cărți ori merg la bibliotecă pentru a le împrumuta.

Specialiștii sunt convinși că „dacă o carte nu e trendy, elevul nu o citește”. Potrivit unor statisticii ce vizează rolul lecturii în viața elevilor, 20, 25% dintre ei o consideră o pasiune, 12, 65%- o obligație, 43, 03% - un mod de a te instrui, 16, 45% - un mod de a-ți petrece timpul liber și 7, 59- un mod de a uita de problemele zilnice.

Lectura de plăcere – este situația ideală și perfectă, fără recompensă materială, o poveste despre puterea cuvintelor de a crea lumi, o călătorie pe care o faci cu bucurie și pe care o împărtășești cu mare drag apropiaților.

Lectura obligatorie – reprezintă modalitatea prin care, constrâns fiind, reușești să cunoști anumite texte, fără a-ți asuma vădit rolul de cititor. Termenul *obligatoriu* este perceput ca având o conotație negativă, restrictivă, instalând un mod de gândire dirijat și mai puțin asumat, aflat într-o oarecare antiteză cu ideea de lectură. Tocmai de aceea lecturile au devenit *recomandate* pentru a ști mai mult, pentru îmbogățirea orizontului cultural, pentru dezvoltare personală, dar și pentru a face față provocărilor societății actuale.

Nicolae Balotă afirma că „un om al cărții nu se poate împiedica să nu savureze cartea nu numai ca pe un instrument care îi permite accesul într-o lume a cuvântului, a ideilor, a ficțiunilor, a simțirii mijlocite, ci și nemijlocit, în sine. „Deci, dacă cineva încă mai citește înseamnă că lectura îl conduce spre cunoaștere și autocunoaștere în același timp.

Din punct de vedere practic, cea mai simplă definiție a lecturii bune (literare) pare să fie și cea mai hedonistă. Lectura bună este aceea care produce maximum de plăcere – un maximum de plăcere care să-l mulțumească pe cititor. Este foarte important să se rețrezească interesul pentru lectură, rămânând ca mai apoi acesta să se transforme în pasiune.

Viciul lecturii, dependența de cuvântul scris, de cufundare în lumea ideilor prin intermediul cărții ar fi de dorit să nu mai rămână doar apanajul unora. Se spune că Arta este o provocare pentru timpul care ne ia și ne macină, că piramidele de la Gizeh sunt chemări ale eternității, ca versurile lui Rimbaud sau ca bolta Capelei Sixtine.

CITITUL SI DEZVOLTAEA CAPACITATII DE ATENTIE SI CONCENTRAREA

P.I.P. Mariana Mocanu
Școala Mircea cel Bătrân
Turnu Măgurele

Cititul de la varste cat mai fragede ajuta la dezvoltarea creierului, a competentelor lingvistice, stimuleaza creativitatea si consolideaza relatia dintre parinte si copil. Cartile ofera o oportunitatea excelenta de a vorbi, de a povesti, de a inventa si de a ne conecta cu cei mici.

Bebelusii si copiii mici sunt ca niste bureti care absorb practic tot ce se afla in jurul lor – de la emotii, stari de spirit si pana la limbajul verbal si non-verbal. Iar in timp ce le citim povesti, mintea lor functioneaza, le da frau liber imaginatiei, asculta activ si invata din lectiile pe care le invata si personajele.

Expertii in parenting incurajeaza parintii sa inceapa sa le citeasca bebelusilor cat mai devreme posibil, spunand ca niciodata nu este prea devreme pentru a-i introduce pe cei mici in lumea cartilor. Putem incepe sa le citim bebelusilor de la 4 sau de la 6 luni si, in acest fel, ii ajutam enorm de mult sa se dezvolte pe toate planurile. Cititul cu voce tare ajuta la construirea unei retele bogate de cuvinte in creierul unui bebelus. Exista studii care sugereaza ca bebelusii carora parintii le citesc frecvent cunosc mai multe cuvinte pana la varsta de 2 ani decat copiii carora nu li s-a citit.

Cititul cu voce tare ofera numeroase beneficii:

- Invata copilul despre comunicare
- Introduce concepte precum cifre, litere, culori si forme intr-un mod distractiv
- Dezvolta abilitati de ascultare, memorie si vocabular
- Oferă copiilor informatii despre lumea din jurul lor

Poate ca cel mai mare beneficiu al cititului cu voce tare este crearea unei legaturi intre carti si lucrurile pe care bebelusul le iubeste cel mai mult - vocea si imbratisarea parintelui. Petrecand timp citindu-i copilului ii transmitem acestuia ca cititul si cartile sunt importante. Si daca reusim sa imbinam jocul cu cititul, transmitem bucurie si emotie copiilor, crescand astfel sansele ca ei sa devina la randul lor prieteni ai cartilor.

A le citi copiilor nu inseamna numai o modalitate de a le inspira dragostea pentru carti inca din copilărie, ci si o modalitate importanta de a dezvolta vocabularul unui bebelus - mai intai, vocabularul pasiv (de intelegere) si, mai tarziu, vocabularul activ (de exprimare a imaginii-cuvant). Pe masura ce bebelusul vede in carte o imagine a unei pasari de culoare galbena, iar parintele numeste acea pasare, el incepe sa faca legatura intre ceea ce parintele spune si imaginea pasarii galbene. Cu cat ii citim mai mult acea carte, cu atat devine mai puternica legatura.

8 Beneficii nebanuite ale cititului

Intareste relatia parinte-copil

Lectura ofera o oportunitate minunata de conectare. Este un mod frumos de a petrece timp impreuna si de a incheia o zi agitata. Mai mult, un studiu publicat in 2008 arata ca lectura consolideaza relatia unui parinte cu propriul copil. Bebelusii si copiii mici se simt in siguranta cand parintii le citesc.

Dezvolta abilitatile de ascultare

Ascultarea unei povesti citite cu voce tare implica un anumit nivel de intelegere din partea copilului, iar acest nivel de intelegere depinde de capacitatea copilului de a acorda atentia necesara

cititului, adica de abilitatile sale de ascultare. Unii experti considera ca ascultarea este o abilitate pe care copiii trebuie sa o dobandeasca dinainte de varsta scolara. De asemenea, pe langa cititul si rasfoitul cartilor, parintii sunt incurajati sa asculte impreuna cu cei mici inclusiv povesti audio.

Sustine dezvoltarea cognitiva si a limbajului

Un studiu publicat in 2013 arata ca bebelusii carora parintii le citesc si le vorbesc mult au un scor mai mare in ceea ce priveste abilitatile lingvistice si dezvoltarea cognitiva, precum si capacitatea de rezolvare a problemelor. O alta cercetare din 2018 sugereaza ca aceste abilitati, odata dobandite, se mentin cel putin pana in adolescenta.

Imbogateste vocabularul

Lectura ajuta la extinderea numarului si varietatii de cuvinte pe care copiii le folosesc si asta pentru ca, adesea, prin carti, parintii le fac copiilor cunoscute o multitudine de cuvinte pe care nu le folosesc in conversatiile cotidiene. Conform unei cercetari din 2019, copiii carora parintii le citesc in mod regulat in primii 5 ani de viata au un vocabular cu 1, 4 milioane de cuvinte mai bogat decat copiii carora parintii nu le citesc.

Dezvolta capacitatea de atentie si concentrarea

Lectura ajuta copiii sa dezvolte abilitati cheie de concentrare si autodisciplina. Iar acest lucru poate fi usor observat de parinti. De exemplu, adesea, copiii mici pot fi distrasi in timpul lecturii, insa, in timp, acestia vor deveni mai linistiti in incercarea de a asculta si a intelege povestea. In plus, atunci cand asculta activ, copiii isi imbunatatesc abilitatile de concentrare si chiar de memorare.

Stimuleaza creativitatea

Cartile si povestile deschid copilului o lume cu totul noua. Adesea, povestile folosesc elemente fantastice care ii ajuta pe copii sa gandeasca neconventional. Copiii au oricum o imaginatie bogata, iar lectura le hraneste creativitatea, care este importanta pentru dezvoltarea intereselor si ideilor, precum si pentru incurajarea sanatatii emotionale.

Ofera lectii de viata

Cartile ofera o oportunitate de a vorbi despre situatii din lumea reala in moduri adecvate varstei. Copiii prefera in special cartile in care personajele sunt de varsta lor si fac lucruri pe care si ei le fac in viata de zi cu zi. Prin urmare, copiii pot gasi in carti solutii la diferite situatii reale, cum ar fi jocul colectiv, schimbul de jucarii, dar si diferite experiente cum ar fi mersul la gradinita sau mersul la dentist.

Stimuleaza dezvoltarea sociala si emotionala

Lectura ii invata pe copii cum sa faca fata „, experientelor dificile sau stresante „. Cartile in care sunt prezentate emotiile sau situatiile cu o puternica incarcatura emotionala pot ajuta la inceperea unei conversatii despre sentimentele copiilor si le pot arata acestora ca sentimentele lor sunt normale.

Ce le citim copiilor in functie de varsta

Este important ca atunci cand incepem sa le citim copiilor, sa cautam carti recomandate pentru varsta lor. De exemplu, bebelusilor care nu au implinit inca 6 luni le putem prezenta carti cu imagini simple, viu colorate, luminoase, contrastante. Putem rasfoi aceste carti impreuna cu cel mic, numind imaginile fara a le oferi neaparat prea multe detalii. La aceasta varsta, nu este nevoie neaparat de carti cu text.

Pe masura ce bebelusii cresc si se apropie de prima lor aniversare, le putem introduce carti cu fraze simple, care includ 1-2 propozitii ce fac referire la imaginea de pe pagina.

Copiii cu varste cuprinse intre 1 si 2 ani vor fi atrasi, in special, de carti cu personaje de varsta lor care fac lucruri obisnuite si interesante. Sunt potrivite, de asemenea si cartile care contin animale, personaje desenate si care au o poveste simpla.

Dupa implinirea varstei de 2 ani, micutul cititor va continua sa fie atras de cartile cu personaje familiare, dar si de povestile cu multa actiune, imagini si detalii. Sunt recomandate cartile cu povesti scurte, in special cele care ilustreaza relatiile cauza-efect sau diferite situatii pe care persoajele trebuie sa le depaseasca.

Copiii mai mici pot aprecia in continuare cartile cu multe ilustratii si text putin, insa vor fi fascinati de cartile care au subiecte ceva mai complexe.

Prescolarii au deja o gama larga de abilitati de citire si este recomandat sa fie lasati sa preia conducerea cand vine vorba de lecturarea cartilor simple – chiar daca nu vor putea citi exact textul de pe pagina, cu siguranta se vor stradui sa inventeze povesti extrem de interesante pornind de la ilustratii.

Pe masura ce copilul incepe sa citeasca singur, este recomandat sa fie din ce in ce mai implicat in procesul de lecturare. Parintele ii poate indica sa citeasca unele cuvinte sau propozitii cu voce tare. Parintii trebuie sa stie ca nu este nevoie sa renunte sa ii citeasca copilului odata ce acesta invata sa citeasca de unul singur. Desi lectura individuala este importanta, cititul cu voce tare copilului cu varsta peste 10 ani ofera in continuare numeroase beneficii, atat din punct de vedere academic, cat si emotional. Dupa aceasta varsta, accentul se pune pe fluenta si intelegerea lecturii.

Bibliografie:

www.health.clevelandclinic.org

www.healthline.com

www.kidshealth.org

www.brighthorizons.com

www.raisingchildren.net.au

ELEVUL MODERN ȘI LECTURA DE ȘUETĂ

P.I.P. Aura-Florina Petrea
Școala Gimnazială nr.1 Lunca/structura Prundu

Procesul instructiv educativ are loc printr-o comunicare eficientă între principalii factori educativi. Comunicarea eficientă reprezintă cheia succesului în orice lucru pe care dorim să îl întreprindem. Modul preferat de învățare al copilului este învățarea prin joc, prin crearea unei atmosfere detașate și captivarea atenției asupra temei propuse, aceasta fiind un loc pe care ei doresc să îl exploreze cu mult interes și implicare. Cu precădere elevul modern preferă metodele interactive de predare-învățare-evaluare care se bazează în principiu pe o comunicare eficientă. Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, ducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente. Complexitatea comunicării interpersonale necesită o abordare interdisciplinară. „ Etimologic termenul comunicare provine din latinescul comunis care înseamnă comun. Când comunicăm, intenționăm să stabilim o comunitate cu ceilalți, ne propunem să împărtășim informații, o idee, o atitudine și un sentiment. „, Ibarra, L. 1988

Comunicarea este un proces de integrare între oameni în care se exprimă calitățile lor psihologice și în care ideile, reprezentările și sentimentele lor sunt formate și dezvoltate. Lectura sau cititul reprezintă înțelegerea conținutului unui text prind decodarea simbolurilor, semnelor grafice sau a informațiilor prezentate. Creierul este responsabil de acest proces cognitiv complex de decodare și de interpretare a textului dat. Lectura este o modalitate interesantă și plăcută de a vizita tărâmurile magice, de a cunoaște personaje uimitoare atât reale cât și fantastice și de a ne îmbogăți cunoștințele generale. Lectura joacă un rol foarte important în dezvoltarea tuturor oamenilor și este esențial a-i încuraja și îndruma pe cei mici să afle ce este lectura și să cunoască această lume fascinantă ce va crea o bază solidă pentru aceștia pentru toată viața.

Ajutându-i pe cei mici să pătrundă în această lume interesantă și misterioasă a cărților unde imaginația nu are limite putem genera interesul și curiozitatea micuților de a citi din plăcere și de a-și dori să citească cât mai mult și să cunoască cât mai multe personaje. Lecturarea diferitelor tipuri de cărți înseamnă și a însemnat din totdeauna informare, dezvoltare și educație. Aceasta este o modalitate minunată de a educa și de a forma valori morale prețioase. Lectura oferă motivația și trezește dorința de a afla mai mult, de a cunoaște și are un rol valoros și important de a informa.

Cu ajutorul lecturii putem descoperi lucruri noi și reprezintă un excelent instrument de învățare prin intermediul căruia ne putem îmbogăți cunoștințele față de toate domeniile de activitate de care suntem interesați.

Există mai multe tipuri de lectură:

- Lectura liniară în care textul este parcurs în întregime de la început până la sfârșit în același ritm;
- Lectura receptivă este o lectură analitică, textul este parcurs în întregime însă cu mai multă atenție și cu o viteză variată. Cititorul va înțelege mult mai bine ceea ce transmite textul.
- Lectura literară se diferențiază prin specia textului care poate fi: roman clasic, roman modern, poem. etc Cititorul este mult mai interesat de cum se spune decât de ceea ce se spune.

- Lectura rapidă este tipul de lectură abordat cel mai des de cititorii experimentați cu scopul de a economisi timp, însă aceasta ameliorează capacitatea de înțelegere a textului;
- Lectura informativă globală este tipul de lectură selectivă prin care cititorul caută informații esențiale pentru a-și forma o opinie fără a aprofunda textul;
- Lectura exploratorie se focalizează pe un singur punct ce poate fi un simbol pe care cititorul îl explorează cu scopul de a afla semnificația acestuia. Lectura ajută la îmbogățirea vocabularului, cei mici având oportunitatea de a învăța cuvinte noi și semnificația acestora cu cât citesc mai mult.

Forma de comunicare cel mai ușor acceptată de copii este aceea care se aseamănă foarte mult cu o șuetă. Vorbitorul liber prin exprimarea propriei opinii, validarea sau non-validarea unui concept inserat de către profesor în șueta instructiv-educativă, ajustarea sau contribuția elevilor asupra conceptului discutat, toate acestea pas cu pas, într-un ritm al jocului, aparent într-o șuetă distractivă reprezintă punerea unor cărămizi trainice în dezvoltarea personală, emoțională și socială a educabililor care, în curând, vor deveni adulți cu influențe demne pentru ceilalți și pentru descendenții lor.

Bibliografie:

Turcu, F., Turcu, A. Fundamente ale psihologiei școlare, București, Editura ALL Educațional, 1999

REALITĂȚI CONTEMPORANE, ELEVUL MODERN ȘI LECTURA DE SUETĂ

P.I.P.P. Cristina-Maria Popescu

Grădinița cu P.P. Nr. 7

Turnu Măgurele

Societatea contemporană este tot mai mult definită în literatura de specialitate ca fiind o societate educativă. Analizele comparative ale sistemelor educaționale actuale evidențiază convergența existentă între gradul de dezvoltare socială, economică și culturală al unei societăți și viabilitatea sistemului de învățământ pe care aceasta îl promovează. Acest fapt impune necesitatea unei cât mai bune reflectări la nivelul fenomenului educațional a schimbărilor survenite sau anticipate a surveni în sfera socio-economică și întreprinderea unor cercetări riguroase cu privire la posibilitățile de optimizare a sistemelor educaționale contemporane.

Trăim și activăm într-o societate caracterizată printr-o dinamică accelerată a schimbărilor, presiunea progresului tehnologic și a modernizării, evoluția și dezvoltarea lumii contemporane vizează și sistemul educațional. Astfel că implementarea reformelor sistemului de învățământ, a curriculumului modernizat presupune o transformare necesară, adaptată exigențelor societății actuale și viitoare, finalitatea fiind formarea unor personalități vocaționale și creatoare, capabile să exercite și să inițieze roluri sociale în concordanță cu propriile aspirații și cu cerințele sociale.

Succesul educației în societatea contemporană se bazează pe adaptarea demersului educațional la nevoile individuale de autoinstruire ale elevilor. Ideea centrală este aceea că fiecare copil este unic, iar unicitatea lui reprezintă punctul de plecare în toate deciziile luate cu scopul primordial de a-l ajuta să-și dezvolte pe deplin și armonios personalitatea.

În prezent, descoperirile în materie de psihopedagogie școlară determină modificări în metodologia didactică, determinând folosirea pe lângă metodele tradiționale, care sunt centrate pe informația prelucrată de cadrul didactic și transmisă elevilor, lăsându-i să fie pasivi și a metodelor interactive centrate pe activitatea elevilor, care devin activi, implicați în procesul de învățare.

Metodele de învățământ sunt căile utilizate în școală de către cadrele didactice pentru a-i sprijini pe elevi să descopere viața, natura, lumea, lucrurile, știința. De asemenea sunt mijloace prin care se formează și se dezvoltă priceperile, deprinderile și capacitățile elevilor de a acționa asupra naturii, de a utiliza cunoașterea în transformarea exteriorului și în formarea caracterului și dezvoltării personalității.

Metodele didactice presupun transformarea dintr-o cale de cunoaștere propusă de cadrul didactic, într-o cale de învățare realizată efectiv de preșcolar, elev, student, în cadrul instruirii formale și nonformale, cu deschideri spre educația permanentă.

Viziunea modernă asupra metodelor didactice presupune o serie de transformări în activitatea didactică. Elevul trebuie să fie un participant activ la procesul de învățare, nu să aibă un rol pasiv – metodele interactive au rolul de a stimula și responsabiliza elevii. Cadrele didactice trebuie să trateze diferențiat fiecare elev și să utilizeze stiluri diferite de învățare, deoarece elevii posedă inteligențe diferite.

Viața socială actuală și standardele ridicate din învățământ necesită transferul de la teorie la practică prin realizarea de parteneriate între unitățile școlare și diverse instituții publice; între elevi aparținând unor scale diferite din învățământul școlar să se realizeze parteneriate educaționale; utilizarea mijloacelor mass-media și din sfera audiovizualului; formarea de grupuri eterogene de elevi, pentru ca elevii buni să aibă posibilitatea de a explica altor colegi ceea ce au

învățat; stimularea elevului care comunică, descoperă și învață singur prin intermediul metodelor euristice; operaționalizarea pluridisciplinară a informației la nivel concret cu finalizare practică în societate.

Metodele moderne presupun: estimarea interdisciplinarității prin raportarea lor la realitățile contemporane; anularea aspectului reflexiv, bazat pe introspecție și selectarea informațiilor din adâncurile subconștientului, pierzându-și profunzimea și viziunea totalizatoare; numai prin interrelaționare, transpunere în colectiv și finalitate practică, informația devine utilă, dar lipsită de întoarcere spre sine riscă să tindă spre superficialitate.

Școala contemporană încearcă cu ajutorul metodelor interactive să alcătuiască o viziune unitară: a ști să fii = a ști să devii, în comparație cu metodele tradiționale ale educației care despart școala cadrelor didactice de școala vieții, învățarea din cărți de învățarea din experiență.

Bibliografie:

Cristea, S., , Studii de pedagogie generală ,, , București, EDP, 2004

Macavei, E., , Pedagogie ,, , București, EDP, 1997

Cerghit, Ioan, , Metode de învățământ ,, , Editura Polirom, 2006

INTRE BENEFICIILE CITITULUI SI TEHNOLOGII

P.I.P. Emilia Ristea
Școala Gimnazială Nr. 4, Turnu Măgurele

Suntem invatati inca din copilărie ca cititul este calea spre succes. Gandeste-te la cea mai inteligenta si mai muncitoare persoana pe care o stii si cu siguranta ti-o vei imagina mereu cu cartile in brate, citind si documentandu-se ore in sir.

Chiar daca iti place sa citesti, asta nu iti asigura automat succesul, dar nu este o coincidenta faptul ca toti oamenii de succes sunt pasionati de carti, indiferent ca sunt volume beletristice, lucrari stiintifice sau carti-documentare. Iar cu totii au in comun cateva trasaturi:

Au o capacitate mare de concentrare

Oamenii de succes au capacitatea de a se concentra pentru perioade lungi de timp asupra unui obiectiv. Acest obicei este invatat si din placerea de a citi, atunci cand descoperi o carte care te fascineaza si nu o mai poti lasa din mana. Cititul te invata sa te rupi de lumea inconjuratoare si sa te cufunzi in universul lecturii, iar aceasta abilitate, odata deprinsa, nu se pierde nici atunci cand te concentrezi asupra altor lucruri.

Cititul devine din ce in ce mai greu si, in cele mai multe cazuri, se transforma din ceva frumos intr-o obligatie impusa de scoala sau de staruinta parintilor care par sa nu inteleaga de ce copiii lor nu le mai place sa citeasca. Prin natura meseriei pe care o am, aceea de profesor de literatura, ma confrunt adesea atat cu distantarea din ce in ce mai dramatica a copiilor de carti, cat si cu disperarea parintilor care isi doresc ca ai lor copii sa citeasc

Nu exista efectiv preocupari serioase pentru promovarea cititului nici in scoala, unde profesorii de romana continua sa predea comentarii fara sa ceara elevilor sa citeasca opera respectiva, nici in societate, la librării, de exemplu. In strainatate se organizeaza sedinte in care scriitorii citesc din scrierile lor. Asta se face odata pe an la festivaluri. Se vede deja rezultatul acestei practici, analfabetismul functional.

Lectura se practică în familie, povestea citită seară de seară, apoi exemplul personal al părinților (măcar ziarul de dimineață sau ceva reviste de s-ar mai răsfoi prin case), apoi școala și societatea. Educația începe acasă. La română se impune lectura romanelor și a celorlalte specii literare, doar că...așa cum faceam. și noi când eram copii...tinerii preferă filmele și învață comentarii pe de rost...ca așa e mai ușor...ca operele sunt depășite și îi plictisesc sau celebra „la ce îmi trebuie în viață?!”, . Așadar, nu învinuți școala și societatea... Lansări de carte au loc săptămânal la Mangalia și vin aceeași oameni, ca să dau exemplul unui oraș provincial. Evenimente de acest gen au loc aproape zilnic în marile orașe. A cui e vina că tinerii și copiii nu participă?!

Cititul îți îmbogățește cultura generală care îți facilitează succesul în viața socială fiind capabil să întretii conversații în mai multe domenii din viață, îți ajută să creezi relații personale cu oameni din diferite clase sociale.

Iti da o incredere de sine deosebita care te ajuta sa eliminezi stresul.

Iti imbogateste vocabularul care te ajuta sa comunici mai eficient.

As putea sa scriu o carte despre beneficiile care le-am observat in viata personala dar inchei prin a incuraja pe oricine sa citeasca daca doreste o experienta de viata mai bogata

Tehnologia a permis omeni să manipuleze și să controleze diferitele aspecte ale naturii, transformând-o în vederea îndeplinirii scopurilor lor, deseori, în numele progresului și al

dezvoltării. Și se întâmplă ca unul dintre efectele secundare ale acestor diferite forme de tehnologie să fie ridicarea unei bariere între oameni și lumea naturală, care ne reduce, treptat, posibilitatea de a trăi în comuniune.

Educația pe care copiii o primesc în primii ani de viață este foarte concentrată asupra dezvoltării abilităților lingvistice și matematice, însă, oare cât de multă atenție primește, din partea adulților educatori, asigurarea unei legături cu lumea înconjurătoare? Da, copiii învață despre frunze și despre cum să îngrijească plantele, dar, adeseori, aceste activități sunt strecurate printre multe altele care sunt considerate prioritare.

Cu cât citești mai mult, cu atât ti se îmbunătățește capacitatea de a reține informații. Un om de succes va încerca mereu să acumuleze noi cunoștințe și nu se va mulțumi doar cu ceea ce știe deja. Memoria funcționează precum mușchii: dacă nu o exersezi, se deteriorează în timp, iar cititul este o modalitate excepțională de a-ți menține creierul activ și de a-ți dezvolta imaginația și creativitatea.

Atunci când citești, înveți să accepți faptul că există idei și comportamente diferite, și ajungi să înțelegi lumea dintr-o nouă perspectivă. Pentru un cititor impasibil, niciun lucru nu este alb sau negru, iar ei reușesc să găsească mai rapid argumente pro și contra și să cântărească bine fiecare situație. În afaceri, un om de succes aplică această abilitate în luarea deciziilor, pentru că are deja antrenamentul de a nu se pripăși și de a analiza temeinic fiecare opțiune.

Dacă am învățat un lucru legat de disputa dintre cărți și tehnologie în ultimii câțiva ani, acela este că **nu există niciun mod realist în care o carte să concureze cu televizorul sau cu computerul**. Știi că noua, părinților, nu ne place ideea, însă realitatea este că majoritatea copiilor, puși în fața alegerii între cele două lumi, cea a cărților și cea a tehnologiei, o aleg pe cea de a doua. Și, în fond, nu e de neînțeles, pentru că ei s-au născut într-o lume în care tehnologia pare să guverneze întreg universul. De aceea, limitarea accesului la tehnologie până în momentul în care cititul devine el însuși un obicei agreat de copil este esențială. Și nu, nu ar trebui ca această limitare să fie impusă ca un fel de pedeapsă, ci prin oferirea continuă de alternative care nu țin neapărat de lectură. Amanarea deschiderii televizorului sau a computerului poate fi făcută cu ușurință în sute de moduri. Depinde doar de părinți și de capacitatea lor de a rezista tentației de a ceda.

Bibliografie:

Cristea, S., , Studii de pedagogie generală ,, , București, EDP, 2004

LECTURA ȘI ERA DIGITALĂ

Prof. Felicia Sfetcu
Școala Gimnazială nr.1 Lunca

Importanța lecturii este evidentă și mereu actuală, fiind un instrument care dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni. Cartea este o comoară fără de preț care reflectă ca o oglindă lungul șir secole ale vieții omenirii, istoria luptei sale pentru existență, suferințele, bucuriile, înfrângerile, aspirațiile și biruințele sale. Cartea ne este prieten credincios de nădejde: o citești când vrei, cum vrei și de câte ori vrei, nu se supără atunci când nu este înțeleasă ci te așteaptă să revii, regăsind-o de fiecare dată la fel de răbdătoare și discretă.

Lectura reprezintă, hrană pentru suflet și minte, dorință de cunoaștere, pasiune, bucurie, visare.

Ca obiect de cultură, cartea începe să-și piardă importanța și impactul asupra noii generații din cauza noilor alternative aparent mult mai atractive și, mult mai comode, care tind să capteze atenția celor dispuși să facă un efort mult mai redus și să ajungă mai rapid la un rezultat.

Există o tendință tot mai acută de a înlocui lectura cu petrecerea timpului în fața televizorului sau a calculatorului, ele oferind o mulțime de informații facile și persuasive, dar care nu presupun o reflecție personală, un efort intelectual sau o pregătire anterioară. Ne îndreptăm spre o civilizație a văzului, spre o civilizație a imaginii. În timp ce scriitorii de renume s-au străduit secole de-a rândul să prelucreze cuvântul, să-l facă să comunice o bogăție de gânduri și sentimente, astăzi totul se reduce mai ales la semne, simboluri și imagini. Din perspectiva noii generații născută în era digitală, abordarea lecturii unei cărți tipărite poate fi neatractivă, poate fi ceva banal, având în vedere faptul că ea folosește cu dexteritate mijloacele IT. De aceea, lectura cărților în format electronic (e-books) este mai potrivită pentru preocupările adolescenților și mai interesantă. În prezent doar elevii pasionați de lectură mai cumpără cărți ori merg la bibliotecă pentru a le împrumuta, cei mai mulți căutând informațiile pe internet.

Mijloacele audio-vizuale, computerul și televizorul, și-au extins enorm influența, mulțumită dezvoltării posturilor private, a transmiterii unor emisiuni și programe cu succes la marele public, fiind adaptate la gustul majorității telespectatorilor. E incontestabil faptul că mai toată lumea consumă azi foarte mult timp în fața micilor ecrane, elevii și tinerii îndepărtându-se de lectură în favoarea audio-vizualului, dar trebuie să spunem că nimic nu poate înlocui cartea.

În zilele noastre, filmele, diapozitivele, emisiunile de radio și televiziune, programele educaționale pe internet sunt folosite cu succes în școli ca mijloace moderne de învățămînt, care completează cunoștințele predate la curs dar nu pot înlocui definitiv manualul - cartea ca obiect de studiu și lectură.

Lectura de plăcere – este situația ideală și perfectă, în urma careia nu se obțin recompense materiale, o călătorie făcută cu bucurie, din proprie inițiativă și pe care o împărtășești cu drag apropiaților. În scopul sensibilizării elevilor și transformarea lecturii obligatorii în lectură de plăcere, profesorii caută permanent modalități prin care lectura să redevină o preocupare constantă a elevilor, pentru ca și lectura recomandată să se bucure de plăcerea unui cititor în curs de a deveni pasionat.

Pentru acest deziderat, profesorul poate stimula creativitatea și talentul elevilor prin promovarea creațiilor proprii, propunerea unor proiecte tematice sau studii de caz, dezbateri pe teme literare, vizionarea unor filme și discutarea lor în paralel cu textul literar, dramatizările unor texte, cercurile de lectură, sunt câteva dintre activitățile ce se pot desfășura în școală sau în afara

ei. Lectura obligatorie, pentru școală, este văzută doar ca o datorie, fără plăcerea de a citi, de aceea cărțile rămân uneori neterminate, deoarece adolescentul nu se regăsește în realitatea despre care citește.

Abandonul lecturii se petrece nu atât dintr-o atitudine negativă față de lectură, cât dintr-o puternică indiferență afectivă: multora lectura nu le spune nimic, nu reușește să le capteze interesul și nu le oferă plăcere, ei nu consideră că le poate folosi la ceva, în afara spațiului școlar. Atunci când începe o carte, cititorul are anumite așteptări: textul să aibă sens sau să fie coerent, să transmită un mesaj ușor de descifrat, să aibă o anumită transparență, să poată fi lecturat cu o viteză aproximativ, constantă.

Printre motivele invocate de elevi pentru refuzul de a citi, se numără următoarele: nu le place, nu au timp, au un program încărcat cu alte activități extrașcolare (sport, artă), nimeni din familie nu citește, sunt acaparați de emisiunile TV, sau preferă rețelele de socializare și jocurile online/pe calculator etc.

Lectura este un indicator pentru gradul de civilizație a unui popor. Elevii trebuie să înțeleagă că a citi o carte înseamnă a pătrunde într-un univers de gânduri, idei și sentimente ce îmbogățesc mintea și sufletul, este o primă condiție a reușitei elevului, apoi, instrument al echilibrării sociale. Lectura de plăcere devine, în contextul actual, desuetă, puțini fiind elevii care mai citesc pentru că le face plăcere.

Bibliografie:

Cristea, S., , Studii de pedagogie generală ,, , București, EDP, 2004
Cerghit, Ioan, „Metode de învățământ” , Editura Polirom, 2006

CONCEPTUL DE TEHNOLOGII INOVATOARE ÎN SPAȚIUL EDUCAȚIONAL MODERN

Prof. Daniela Simion
Grădinița cu P.N. Uda Paciurea

Tehnologia educațională inovatoare este o metodologie de organizare a activităților educaționale care presupune utilizarea unor îmbunătățiri noi sau calitative a metodelor și mijloacelor existente pentru a crește eficiența procesului educațional și a crea condiții pentru activități educaționale care să răspundă cel mai bine tendințelor actuale în dezvoltarea socio-economică. al societatii.

Activitatea inovatoare în educație presupune activități complexe axate pe apariția inovațiilor în sfera educațională. Aceste inovații pot fi metode și tehnici de organizare a procesului educațional, resurse utilizate în procesul de educație și formare, teorii și concepte științifice.

Inovațiile se dezvoltă prin utilizarea activităților de cercetare care vizează obținerea de noi cunoștințe științifice, un fel de descoperire, invenție. În plus, apariția inovațiilor poate fi rezultatul muncii de proiectare, în cadrul căreia se dezvoltă cunoștințe instrumentale și tehnologice, reflectând posibilitatea implementării unor acțiuni practice, pe baza teoriilor și conceptelor științifice existente. Astfel, se creează proiecte inovatoare, care duc ulterior la apariția de noi tehnologii.

Tehnologiile educaționale inovatoare se bazează pe trei componente principale:

- Conținut modern, bine construit, al cărui fundament se află competențe în activități profesionale care corespund realităților actuale ale activității antreprenoriale. conținutul include o varietate de materiale multimedia transmise prin mijloace moderne de comunicare.
- Aplicarea metodelor moderne, inovatoare în predare. Asemenea metode ar trebui să se concentreze pe dezvoltarea competențelor viitorului profesionist, implicarea studenților în activități de învățare activă și practice și manifestarea de inițiativă în procesul de învățare. Este exclusă asimilarea pasivă a curriculei.
- Disponibilitatea infrastructurii moderne în procesul educațional. Ar trebui să se bazeze pe componente informaționale, tehnologice, organizaționale și de comunicare care ajută la aplicarea unor noi forme și metode de educație, în special învățământul la distanță.

Tehnologia, la modul general, reprezintă aplicarea cunoașterii științifice la obiective practice. Timp de mii de ani, tehnologia, sub diversele sale forme, a fost întrebuințată pentru a schimba modul în care oamenii interacționau cu mediul lor. Aceste intervenții au condus, de-a lungul secolelor, la transformarea relației colective a oamenilor cu natura.

Înainte de apariția Internetului, recomandările de lectură se făceau în cadru limitat, la școală, la facultate sau printre prieteni. Uneori, mergeai în librării sau la bibliotecă și descopereai cărți noi.

Astăzi, poți citi pe orice dispozitiv, dacă dorești cu adevărat, iar cărțile le iei peste tot.

Cand citesti retii mai putine lucruri decat atunci cand te si straduiesti sa le inveti.Cand inveti, esti foarte concentrat/ă pe ceea ce citesti..pe când..daca citesti este probabil sa nu retii atat de multe lucruri, față de când înveți.

Creierul nostru este format din *materie albă* (care are rolul de transmite semnalele nervoase între diferite zone ale creierul) și *materie cenușie* (care are rolul de a prelucra și memora informația). Practic *materia albă* transmite informația între zonele formate din *materie cenușie*.

Cu alte cuvinte cititul mărește atât numărul de conexiuni din creier (datorită memorării și prelucrării informației asimilate prin citit), cât și viteza cu care această informație e transmisă între diferitele părți ale creierului.

Autorii studiului mai sus-menționat au detectat o creștere și de 10 ori a cantității de informație transferate între diversele părți ale creierului la copii studiați, comparativ cu lotul martor.

Mai mult, cercetătorii au constatat simultan o îmbunătățire a abilității de a citi odată cu creșterea cantității de *materie albă* din creier. Cu alte cuvinte cele două procese se susțin și se stimulează reciproc: cut cât citim mai mult, cu atât mai multă *materie albă* avem în creier și cu cât avem mai multă *materie albă* în creier cu atât suntem cititori mai buni

„ Este adevărat că suntem într-o perioadă în care societatea, în general, este bombardată cu informație nu neapărat de calitate. Se citește la fel de mult, dar calitativ... mai slab, și nu neapărat din carte. Se citește de pe Internet, se comunică foarte mult. Ceea ce vreau să spun este că tinerii sunt afectați de acest așa-zis bombardament de informație și trebuie învățați ce și de unde să ia informația, care este de încredere și care nu. Avem proiecte în parteneriat cu școlile tocmai pentru acest lucru. Calculatorul, Internetul sunt folosite în paralel cu cărțile „ , afirmă Liliana Duna, bibliotecar.

Indiferent de preferințele fiecăruia, literatura și tehnologia au o mare importanță în viața noastră, chiar dacă sunt de natură diferită.

Bibliografie:

Beillerot, J. et Mosconi, N. (sous la direction de) *Traité des sciences et des pratiques de l'éducation*. Paris, Dunod, 2006. Bercu, N. (coord.)

CUPRINS

P.I.P. Elena Alexe.....	3
P.I.P. Mariana Alexe	5
Prof. Liliana Florica Bozeanu.....	7
P.I.P.P. Ștefania Caunii	10
P.I.P.P. Iuliana Maria Catana	12
P.I.P. Adina Călușaru	14
Prof. Petruța Ionela Ciupitu-Călușaru	17
Prof. Daniel Mihail Cojoacă.....	19
Prof. Diana Ramona Cojoacă	21
Prof. Ionel Mimel Cojoacă	25
Prof. Ionela Nicoleta Cojocararu	27
P.I.P. Florina Chiriță.....	29
P.I.P. Diana Daboveanu.....	34
P.P. Mădălina Dinu.....	36
P.I.P. Mari Drind	41
P.I.P. Justina Dobrica	43
P.I.P. Lucica Liliana Grosu	46
P.I.P. Dana Elena Iordan	48
P.I.P.P. Erika Lița.....	50
P.I.P.P. Daniela Lupu	53
P.I.P. Daniela Alexandra Mitroi	55
P.I.P. Mariana Mocanu	57
P.I.P. Aura-Florina Petrea	60
P.I.P.P. Cristina-Maria Popescu	62
P.I.P. Emilia Ristea.....	64
Prof. Felicia Sfetcu	66
Prof. Daniela Simion	68

ISBN 978-630-6502-19-6
EDITURA MERITOCRAT CLUJ-NAPOCA
meritocratcj@gmail.com

